

Trudi

Magazine

15

Feesteditie
'15 jaar Trudi'

Universiteit
Antwerpen

DRIEMAANDELIJKS MAGAZINE
SEPTEMBER, OKTOBER, NOVEMBER 2022

DOSSIER
BIBLIOTHEEK

Vijftien jaar Trudi

In 2007 deed de Universiteit Antwerpen een meesterzet door de aanwerving van Trudi Noordermeer. Onder haar leiding is de erfenis, die in 2003 bij het ontstaan van UAntwerpen was opengevallen, het conglomeraat van hoofd- en seminariebibliotheken met daarnaast bijzondere boekencollecties allerhande, verder uitgegroeid tot een gecentraliseerd Departement Bibliotheek en Archief dat inmiddels in binnen- en buitenland grote faam geniet. Anno 2022 is het departement een van de meest markante sterkhouders in onze universitaire organisatie.

Koploper in digitale dienstverlening

Trudi kon daarbij voortbouwen op het werk van haar voorgangers, en ze wist zich vooral ook door dik en dun gesteund door alle medewerkers in haar departement. Wanneer we, bij de pensionering van Trudi, in grote dankbaarheid omkijken, dan geldt deze dank dus ook voor het hele team van het Departement Bibliotheek en Archief – thans 64 medewerkers. Het is een fijne, hechte groep die in de universiteit model staat voor wat een deskundige organisatie hoort te zijn.

Het Departement Bibliotheek en Archief heeft zijn analoge collecties – in de eerste plaats boeken en tijdschriften – die in disciplines zoals Talen, Sociologie

en Rechten nog even belangrijk zijn als in het pre-digitale tijdperk. En dan zijn er ook de digitale informatiedragers. Nog veel meer dan bij de analoge bronnen, maken zij een domein uit waarbinnen alles in beweging is en in hoog tempo evolueert. *Panta rhei*, met een departement als koploper in digitale dienstverlening aan studenten en onderzoekers! Deze gerichtheid op snelle ontwikkelingen en nieuwe technologie hangt samen met een lange traditie van digitale expertise binnen het departement, met het netwerk Anet en de Brocade-software. Wat medewerkers in dat veld hebben neergezet, is medebepalend geweest voor de performante mindset van het departement vandaag.

Hoe horizontaal de organisatie van het departement ook is, Trudi Noordermeer gaf fiks leiding. En ze legde vele eigen accenten. We overlopen enkele opvallende ‘strijdpunten’.

De wijze waarop Trudi de bibliotheek en de universiteit in 2020-2022 doorheen de COVID-19-crisis loodste, heeft model gestaan voor de manier waarop ze nu eenmaal het roer in handen neemt wanneer de noodzaak zich daartoe opdringt. Trudi kwam op voor haar medewerkers, die eigenlijk wel in een vuurlinie beland waren, en verdedigde tegelijk de belangen van de studenten en onderzoekers die al evenzeer voor grote uitdagingen stonden.

Trudi heeft in haar beleidsperiode ook de evolutie van bibliotheekruimtes naar studeer- en werkplekken ten volle ondersteund, steeds met realiteitszin. De universiteitsbibliotheek biedt thans zo’n 1600 studeerplekken aan, via een digitaal reservatiesysteem dat hoge ogen gooit. Daarbij pleegde Trudi constant overleg met de studentenvertegenwoordigers, waarbij ze de kaas niet van haar brood liet eten maar wel even geëngageerd als pragmatisch, samen met hen en in overleg met de faculteiten, de noodzakelijke vernieuwingen doorvoerde.

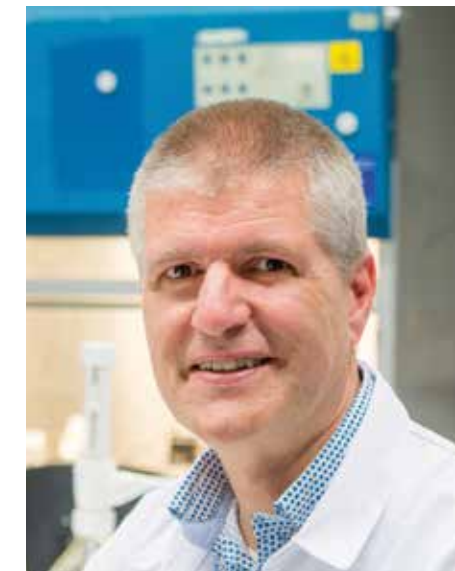
Onder impuls van Trudi heeft de ontsluiting en uitbouw van het universiteitsarchief plus ook het beheer van de zo uitzonderlijke kunstcollectie, een hoge vlucht genomen. UAntwerpen beschikt over een indrukwekkend fonds van preciosa en archieven, naast wetenschappelijke instrumenten, kunstwerken enzovoort. Met een universiteit waarvan de geschiedenis teruggaat tot in 1851 en die bovendien gelokaliseerd is in Antwerpen, heb je inderdaad een collectie die vele eeuwen omspannt. Eigenlijk is het Departement Bibliotheek en Archief daarin een beetje sparring partner van het Felixarchief, dat met eenzelfde hoge professionaliteit even markante sporen in het maatschappelijke en culturele veld trekt. Het departement ontving dan ook van de Vlaamse minister van Cultuur de labels van ‘Erkende Erfgoedbibliotheek’ en ‘Erkend Cultureel Archief’.

De UAntwerpen heeft thans een volledig geïntegreerde werking van de bibliotheek, het archief en (academisch) erfgoed plus de collectie Kunst op de Campus.

Een markante sterkhouder

Trudi heeft vanuit die grote betrokkenheid uiteraard ook belangrijke externe bestuurlijke verantwoordelijkheden opgenomen, zoals het vice-voorzitterschap van de Raad van Bestuur van FARO en het lidmaatschap Stuurgroep Auteursrecht en Samenleving.

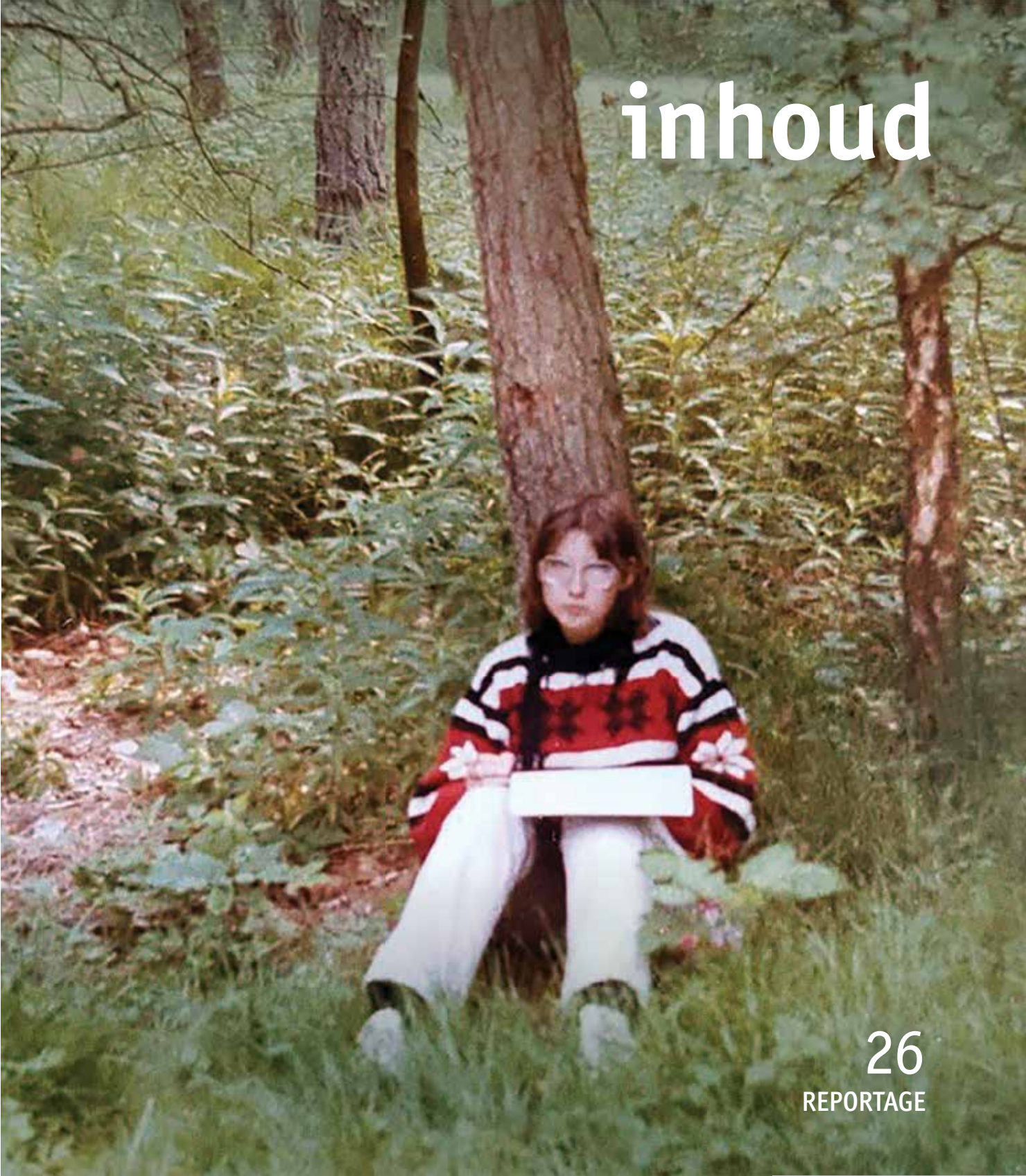
Filip Lardon
Vicerector Dienstverlening

Intussen dienen zich steeds weer nieuwe belangrijke uitdagingen aan. Neem bijvoorbeeld het metadatabeheer. Hoe zorg je ervoor dat geselecteerde digitale informatie op integere en authentieke wijze op langere termijn toegankelijk blijft? Hoe realiseren we ook echte Open Access en Open Science, zonder gebonden te zijn door financieel roekeloze engagementen? De uitdagingen zijn groot, maar zeker is wel dat Trudi Noordermeer een Departement Bibliotheek en Archief heeft neergezet dat in de komende decennia verder markante sporen trekken zal.

Herman Van Goethem
Rector

VLAAMS ERFGOOD

MARTIJN BRICOLEERT

08	DE PLUIM	56	DOSSIER
10	IN BEELD	70	REISTIPS
12	DE WERELD VOLGENS MARC	76	HET RECEPT
18	HET INTERVIEW	80	KEEPING UP APPEARANCES
22	IN CIJFERS	82	EVEN RELAXEN
24	ANEKDOTES & WEETJES	86	HET TEAM
26	REPORTAGE	90	IN BEELD
34	HEART TO HEART	92	LEZERSBRIEF
52	KAREN RECENSEERT		

COLOFON

Hoofdredacteurs
Veronique Rega, Debbie Martens
en Jolien Cuyvers

Redactieteam
Julie Barbier, Bram Renders,
Jeroen Van Gorp, Jef De Ridder,
Marc Bogaert, An Marien, Karen
Andree, Jessica Van de Weerd,
Jennifer Van den Avijle, Martijn
Van Roie, Katia Detemmerman,
Willem Vanneste, Maartje De
Wilde, Danielle Verbueken,
Daniël Ermens, Jolien Dekoninck,
Luca Maggiore, Dinah Wyns,
Young In Song

Lay-out
Jolien Cuyvers

Oplage
15 exemplaren

V.U.
Veronique Rega
Prinsstraat 13, 2000 Antwerpen

Papieren cover
Coverbeeld: Danielle Verbueken
en Unsplash

Houten cover
Bram Renders en Julie Barbier

Bindwerk
Daniël Ermens

Drukker
Universitas

Trudi,

Ik wou u gewoon even zeggen, bedankt! En ik wou ook gewoon even zeggen, nou! Dit laatste wel enkel op papier, want uit mijn mond zou dat helemaal niet klinken.

Als mensen me zouden vragen wat ik het meest heb geapprecieerd aan u in de voorbije jaren, dan zou ik zeggen uw jeugdig enthousiasme. En misschien ook uw brede interesse. En ja, als ik mag, ook wel uw vriendelijkheid en uw down-to-earth mentaliteit. Van een ivoren toren is er bij u geen sprake. Er is namelijk geen toren in de bib, en al zeker geen toren van ivoor. Maar er is wel een keukentje op de derde verdieping. Een keukentje waar we gezellig met u een babbeltje konden doen, al dan niet terwijl u bezig was de vaatwasser leeg te maken.

Als mensen me zouden vragen naar een minpuntje in uw beleid, dat ik toch van begin tot einde meegemaakt heb, dan zou ik zeggen, de speeches mochten wat langer zijn. Maar misschien is dat maar omdat ik gewend was geraakt aan de speeches van Julien, die, euhm, anders waren.

Als mensen me zouden vragen of een Nederlands opperhoofd een gierig opperhoofd is, dan zou ik zeggen, nee hoor. U trakteerde steeds op café (waar na u het 'bonnetje' vroeg om aan ADFIN te kunnen bezorgen).

**U hebt verschillende
passies, boeken zijn
er zeker één van**

Dankzij uw budgetbeheer is de bib steeds blijven investeren, ook in mijn kleine dada, de (papieren) boekencollectie. Het opstellen van collectieprofielen met de faculteiten is er helaas niet van gekomen, maar dat u niet van plan was te besparen op de aankoop van boeken, hebt u steeds duidelijk gemaakt. Eat that, budgetopslopende e-info. U hebt verschillende passies, boeken zijn er zeker een van.

Wat herinnert een mens zich veel, alleen jammer dat we die herinneringen niet

altijd op het gewenste/gepaste moment kunnen oproepen. Uw oranje outfit tijdens een of ander voetbaltoernooi is wel een blijvertje in mijn bestofte zolderkamer, en ook uw lumbagoperiodes doen me met een respectvol gevoel terugkijken op wat geweest is. U bleef maar gaan. U was dikwijls de eerste op de derde verdieping, en ook dikwijls de laatste. En wacht, er komt nog meer. Uw aandacht voor het belang van feestjes, uw steun aan initiatieven van onderuit (bijvoorbeeld onlangs nog de Arty Farty Library), uw lange corona-update mails, uw steeds maar weer afgelaste vakantieplannen door calamiteiten allerhande, uw participatie aan onze leesclub en uw reactie na het lezen van 'Vallen is als vliegen' van Manon Uphoff ('nou!'), uw 'goedemorgen' elke ochtend opnieuw.

Trudi, u gaat de wereld zien.
Stuur af en toe maar een kaartje.

Jeroen Van Gorp

*Maar alleen
een kniesoor
die daarop let*

*Kat
in 't
bakkie*

*Die is
van lotje
getikt*

Oranje boven

Tijdens corona was Trudi verplicht om een aantal weken achter-
een in België te blijven. Hoewel haar humeur er niet onder leed,
miste ze haar deugddoende weekendjes in Den Haag erg. Wat
keek ze er naar uit om buurman Mark Rutte nog eens voorbij
haar raam te zien fietsen.

Toen ze uiteindelijk de grens terug over mocht, nodigde ze ons
allemaal uit om haar te vergezellen voor een citytrip. In Den
Haag trakteerde ze ons op AH-ijsjes, die volgens haar toch
lekkerder waren dan de AH-ijsjes in Antwerpen.

De Boerentoren

Een gemiste kans voor de Universiteit Antwerpen?

TEKST MARC BOGAERT FOTO'S WIKIPEDIA EN BOL.COM

De Boekentoren. Wie herkent dat modernistisch meesterwerk van de architect Henry Van de Velde niet, die 64 meter hoge opslagplaats van de Universiteit Gent, symbool voor zowel de universiteit als de stad? In minder genderneutrale tijden is die toren door beschonken studenten ook wel eens de fallus van de boekenwijsheid gedoopt. 64 meter hoog is hij, met 20 verdiepingen, 4 kelderverdiepingen en een belvédère als uitkijkplatform. Vandaag staat hij er gerestaureerd beter bij dan menig Hollywoodster na het zoveelste kuurtje botox. Hij herbergt weldra 60 lopende kilometers boeken van de Gentse universiteitsbibliotheek. Dat is via de E17 de afstand tussen de Prinsstraat in Antwerpen en de Blاندijnberg in Gent.

Een monumentale ode
En nu vraag ik u: waar is het misgelopen voor de Universiteit Antwerpen? Waarom heeft de UAntwerpen, terwijl haar eigen bibliotheek jaar na jaar steeds meer uit haar voegen barst door de steeds maar stijgende bezoekersaan-

tallen, toen haar eigen hoofdbibliotheek op een dag verdorie zelfs onder water heeft gestaan, niet de kans gegrepen de befaamde Boerentoren te kopen? Een beetje asbest mag de Universiteit Antwerpen, met al haar knappe ingenieurs, toch niet tegenhouden? Want, wat is die boerentoren? Het is verdorie een

In Antwerpen wonen toch geen boeren?

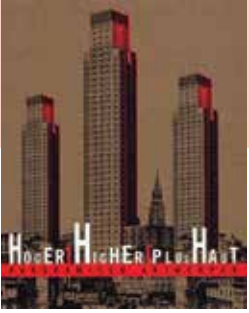
multifunctioneel gebouw met ruimte voor appartementen, kantoren, winkels en horecazaken. Het gebouw is opgeleverd in 1931, en was zowaar de eerste wolkenkrabber in België, en destijds zelfs het hoogste torengedouw van Europa! Dit baanbrekend monument is voorwaar ouder en hoger dan de Gentse boekentoren! Zelfs vandaag domineert hij samen met de kathedraal nog steeds de Antwerpse skyline. Wat belette de Universiteit Antwerpen hier haar eigen 100 meter hoge middelvinger naar de concullega's van Gent in te richten?

Het gebouw is immers prachtig gecompartmenteerd en daardoor uitstekend geschikt om er meerdere leeszalen, leslokalen, studeer-, eet-, creëer- en denkruimtes in aan te bieden. Hier zou je een serverpark kunnen inbouwen dat een werelderfgoed aan digitale objecten kan archiveren. En dan nog blijft er voldoende ruimte over om lopende kilometers boeken van Antwerpen tot Keulen in onder te brengen! En waarom niet, laat ons, Universiteit zijnde, de controversie niet schuwen, het meesterwerk *The man who measures the clouds* van die grote Antwerpenaar Jan Fabre op een hoek van het dak installeren? Met spotlights die het ook 's nachts verlichten. Een symbolisch baken in de onwetende nacht. Dat zou wat anders zijn dan die hond op de Boekentoren. Dat zou een Boekentoren Antwerpen waardig zijn. Gedaan met die Boerentoren! Want, in Antwerpen wonen geen boeren. Onbeschofteriken, dat wel. Maar boeren, nee! Zo een monument, een ode aan het boek en al de wijsheid die het herbergt, dat verdient de boekenstad Antwerpen. Willem Vorsterman,

Gheleyn Jansens, Christoffel Plantijn en Hieronymus Verdussen zouden trots op een zomers terrasje op de Groenplaats het glas heffen en een traantje wegpinken. Zeker na het opdoeken van de Antwerpse Boekenbeurs. Het is dan ook onthutsend dat zo een schitterend project niet is gerealiseerd. Wat had de huidige eigenaar Fernand Huts dat de Universiteit Antwerpen niet had? Behalve 120 miljoen? En wat gaat die Huts er van maken? Een koekentoren?

Boekentip

Hoger/higher/plushaut: panoramisch Antwerpen

Over de doden(draad) niets dan goeds

Hoe culturele verschillen ons dichterbij elkaar kunnen brengen

We zeggen en schrijven het Bibliotheekfeest in september 2015. Na een copieuze maaltijd nam Trudi het woord, voor een van haar beroemde speeches. Trudi heeft altijd interesse in de historische insteek, dus wordt de werking van de bibliotheek vaak tegen het licht van de wereldgeschiedenis geplaatst alvorens we het glas mogen heffen.

TEKST JEF DE RIDDER FOTO'S DANIELLE VERBUEKEN, WIKIMEDIA EN VRT

Dit keer gooide ze het echter over een andere boeg. Groot was de verbazing toen Trudi begon te spreken over een legendarisch Vlaamse sketch: ze stak een gloedvol betoog af over 'den draad'. Túúrlíjk kende iedereen 'den draad'. Wie herinnert zich niet Tom van Dyck en Frank Focketyn met tweederangs pruiken die een koppel spelen waarvan de vrouw denkt dat er uit haar achterste een draad komt die ze bij het wandelen telkens moet verankeren aan objecten onderweg, met hilarische gevolgen vandien. Vaak kwam Trudi uit de lucht vallen wanneer er over Vlaamse folklore werd gepraat, maar nu toonde ze zich als één van ons. Knipoogjes en samen-zweerderige blikken werden aan de ta-

fels uitgewisseld. Hoezee! Laat de klaroenen schallen om dit nieuwe tijdperk in te luiden. De integratie was compleet.

Of toch niet...

Of zo leek het toch gedurende één glorieuze minuut. Gaandeweg bleek immers dat Trudi's verhaal toch wel érg ernstig werd gebracht. Ze beantwoordde onze besmukte glimlachjes niet, maar vertelde stug verder. Het verhaal begon ook af te wijken van het verhaal van de sketch. Niet-begrijpende blikken werden over de tafels heen uitgewisseld, tot het moment kwam waarop Trudi duidelijk maakte waarover ze sprak: de zogeheten dodendraad die tijdens Wereldoorlog I op de grens tussen België en Nederland werd gespannen met een dubbel

doel. Het neutrale Nederland moest verhinderd worden om te helpen in het conflict en Belgische vluchtelingen moesten worden tegengehouden. Trudi wist meer over onze vaderlandse geschiedenis dan wijzelf. Wééral.

Trudi wist meer over onze vaderlandse geschiedenis dan wijzelf. Wééral

Zelf op onderzoek

Jarenlang spookte dat beeld van de dodendraad doorheen mijn hoofd, en nu, in het aanschijn van Trudi's afscheid zag ik eindelijk de kans schoon om op historisch onderzoek te gaan en met eigen ogen die 'draad' te gaan aanschouwen. Ik trok mijn stapschoenen aan, gespte mijn rugzak vast en stapte in het station van Antwerpen-Berchem de trein naar Kalmthout op. Spoor zeven, de trein richting Antwerpen Luchtbal en Essen, zo vertelde mij het immer correcte infopaneel van de NMBS. Acht tussenstops scheidden mij nu van een beter begrip van de wereldgeschiedenis. Terwijl ik de stad uitreed, begon het Vlaanderen van buiten de grootstad zich meer en meer te onthullen, als een goed verborgen plot in een historische roman. De trein kwam hobbelen tot stilstand, de deuren schoven met die kenmerkende pssssijijt open en ik stapte het perron op, het avontuur tegemoet. Het eerste wat je aan komt waaien wanneer je uit de grote stad komt, is die geur, die zoete geur van

PFOS-vrije heidegrond. Ik zoog mijn longen vol met die verse lucht, zo diep tot mijn bronchioli plopten. Van zoveel zuurstof in de lucht begon het me te duizelen in mijn hoofd en ik begon onbedaar te hoesten. Twee lokale herders onderbraken hun kout en bekeken me met argusogen.

De dodendraad bevindt zich op anderhalve kilometer van het station. Een kleine moeite wanneer je in ogenschouw neemt dat ik ooit al eens twee kilometer heb gewandeld – laat niemand mij ooit betichten van onvoorbereid aan een avontuur te beginnen. Ik toogde in westelijke richting langs de N11 en passeerde enkele lokale neringen, als ook kleuterschool Den Heuvel. Ik keek naar die onschuldig spelende kinderen en vroeg me af of zij - anders dan de stadsvogel die ik ben - wél doordrenkt zijn van het historisch besef van de rol die hun gemeente speelde in de wereldgeschiedenis? Dat kan toch niet anders? In Kat-en-Muis kan men moeilijk iets anders lezen dan een veruitwendiging van een verinnerlijkte geschiedenisles over agressors en vluchtelingen.

Op zoek naar de echte draad

Ik volgde de N11 en hield rechts aan, de Korte Heuvelstraat in. De klokjes van dopheide begonnen in steeds grotere mate de bermen in een plechtstatig paars te hullen. Rechts passeerde ik de Duinzichtlei en aan mijn linkerhand de Kievtdreef. Een onbestemd verlangen naar historische methode drong een kleine omweg aan mij op en ik sloeg linksaf de Kievtdreef in. De dodendraad werd gebouwd vanaf 1915, dus het leek →

VLAAMS ERFGOED

→ me symbolisch om bij nummer 15 aan te bellen en met een dorpeling te praten. ‘Driing’ deed de bel. Aan de andere kant van de deur kwamen klompen me tegemoet gesteggeld. Het kleine raampje in de voordeur opende zich en een rond aangezicht, de huid rood getaand van het jarenlange patatjes rooien, keek me met dichtgeknepen ogen aan. Een stompje zelfgerolde sigaret bungelde in de mondhoek, kleverig van opgedroogd speeksel.

“Voor wat is’t?”
“Hallo, ik ben hier voor een reportage over Trudi en ik wilde met u eens spreken over den draad.”
“Ha ja, den draad. Fantastische sketch. Frank Focketyn en dingeske, zeg het eens...”
“Neenee, niet die draad van de sketch. Ik bedoel de dodendraad, het dodenhek oftewel ‘den draad’”
“Ken ik niet.”

Voor het eerst in mijn leven stond ik met mijn mond vol tanden. Deze man woonde op nog geen tachtig meter - zoals de vredesduif vliegt - van deze historische plaats, gedrenkt in het bloed van de onschuldigen, en was zich van niets bewust. “Mijn kiekens zitten wel in een hek achter nen draad en soms gaat er ook al eens eentje dood,” probeerde de man me nog behulpzaam te troosten.

Ik rondde het gesprek allengs af en trok dan maar naar nummer 18 - eveneens symbolisch gekozen, omwille van overeenkomst met het jaar van het einde van de Grooten Oorlog en dus ook van den Draad.

Ik trok aan het belkoord en ‘tingelingeling’ volgde.
“Voor wat is’t?”
“Hallo, wij zijn hier op reportage voor Trudi en zouden u wat vragen willen stellen over hoe het voelt om zo dicht bij den draad te wonen?”
“Den draad? ...och ja met Frank Focketyn en dingeske. Maar da’s niet hier opgenomen hoor. Dat was in Rijkervorsel.”

Een niemandsland, een veiligheidszone, markeerde de regio rond de draad

Och, laat ook maar. Ik ging de hoek terug om, op zoek naar de échte draad. ik liet de onwetende patjepeeërs voor wat ze zijn en draaide de hoek om. Daar gloorde het doel van mijn reis: majestueus en dreigend verrezen drie rijen van houten palen met daartussen ijzerdraad gespannen waarop eertijds volgens de pancarte 2000 volt werd geladen. Een niemandsland, een veiligheidszone, markeerde de regio rond de draad en dat over een lengte van 332 kilometer. In de loop van de drie jaren dat hij in gebruik was, lukte het sommigen om de grens over te gaan; anderen vonden een vreselijk einde. Ofwel werden ze door de bewakers neergeschoten in niemandsland ofwel stierven ze aan elektrocutie nadat ze de draad per ongeluk aanraakten. De klokjes van de dopheide zwaaiden in

de wind als de passing bells die in het gelijknamige oorlogsgedicht de overledenen uitgeleide doen. Een hond blafte in de verte en ik schraapte de keel. Hier staan doet een mens stil worden.

Een minuut lang dan toch. Toen sijpelde het besef binnen: hier sta ik dan. Het moment was gepasseerd en het werd onwennig. Ik staarde bedremmeld van links naar rechts, aanknopingspunten zoekend om dit moment meer historisch gewicht te verlenen. De hond uit de verte was ondertussen dichterbij gekomen en plaste op de paarse klokjes in de berm. Huiswaarts dan maar.

Onderweg terug naar het station passeerde ik nog wegenwerken waar een grote bobijn naast lag waar normaal flexibele buizen rond gedraaid worden. Symbolisch liet ik die links liggen en stapte terug de trein op. Tijdens mijn rit in een treinkarkas dat ironisch genoeg net tot leven komt middels een elektrisch geladen draad, dacht ik terug aan de lessen die ik vandaag geleerd had. Ik moest dankbaar zijn, dankbaar voor de vrijheden die ik in het heden mag genieten omdat onze voorvaders in het verleden opkwamen voor die van hen; dankbaar voor het verkeer dat terug mogelijk werd tussen Nederland en België en dus ook Trudi’s verhuis naar onze bibliotheek mogelijk maakte; dankbaar voor die historische les van een septemberavond in 2015. •

De draad waarover wij dachten dat het ging
Tom Van Dyck & Frank Focketyn in ‘In de gloria’

De draad waar Trudi het echt over had

HOLLANDERS
WETEN
WAAROM

Bram @ campus CGB, 2011

Bram @ campus CGB, 2022

Verbouwingen nemen tijd in beslag, dat was bij de Romeinen zo en dat is nog steeds zo

Bij haar aantreden als hoofdbibliothecaris stelde Trudi vast dat de bibliotheek van campus Groenenborger aan een make-over toe was. ‘Trudi Magazine’ kon leeszaalmedewerker Bram Renders strikken voor een diepte-interview over de renovatie van de bibliotheek. Een openhartig gesprek over het afscheid van de oude leeszaal en hoe alles ooit terugkomt, als je maar lang genoeg wacht.

TEKST BRAM RENDERS FOTO’S JESSE WILLEMS, PETER CEULEMANS EN BEELDBANK UANTWERPEN

Na een lange planningsfase ging eind 2020 de renovatie van start. Bram maakte het hele transitieproces vanop de eerste rij mee. “De bibliotheek is zo grondig onder handen genomen dat je in niets onze oude leeszaal nog herkent. Alles is eruit gegaan, alleen de verwarmingselementen zijn blijven staan”, vertelt Bram. “Volgens de architecten waren die te goed om te vervangen, maar ik denk dat ze gewoon te stevig vastzaten om weg te halen. Gelukkig rest er daardoor toch nog iets van onze oude leeszaal, een smeedijzeren herinnering aan hoe het hier vroeger was.”

Mogen we daaruit afleiden dat je de oude leeszaal mist? “Ik ben er inderdaad nog niet helemaal uit of ik die hele make-over wel leuk vind of niet”. “Het contrast met de voorgaande jaren

is wel erg groot, en dan bedoel ik niet alleen qua inrichting maar ook qua beleving. Tot aan de verbouwing ging alles hier rustig z’n gangetje. Ik zag doorheen de jaren studenten komen en

Tot aan de verbouwing ging alles hier rustig z’n gangetje

gaan. Collega’s gingen met pensioen, zoals Tine, Josée en Marc, en Julie kwam als nieuweling binnen, maar verder veranderde er hier eigenlijk nooit iets. De leeszaal bleef al die tijd haar onverstoorbare zelf en dat was prima. De leeszaal had bovendien een opvallende look & feel en met de jaren kwam dat uitgesproken karakter sterker en sterker op de voorgrond - totdat je er niet meer naast kon kijken.”

Terug in de tijd
De oude leeszaal had voor haar renovatie inderdaad iets bijzonders, alsof de tijd er trager liep en de jaren ‘90 er pas begonnen waren. “Ik begrijp wat je bedoelt”. “Bij het zien van onze oude leeszaal, begon je spontaan aan jojo’s, gameboys en The Spice Girls te denken. Ik denk dat elke bezoeker ook getroffen werd door het samenspel van kleuren: zalmroze muren in combinatie met bordeaux boekenrekken en fuchsia studiecellen, en dat allemaal mooi samengehouden door een geelbruine vinylvloer met grijze band.”

De vloer bolde hier en daar wel wat op, waardoor het op sommige plaatsen leek alsof je over een luchtmatras liep. “Zwijg me over dat opbollen. Maar wist je dat die band op de vloer naast een esthetische ook een praktische functie had? Hij gaf de ideale looplijn door de leeszaal aan. Het hielp om zonder omwegen langs de rekken met de laagste UDC’s naar die met de hoogste te gaan.”

Hoofdrolspeleers
Weet je ook aan wie of wat de leeszaal die opvallende rood-roze inrichting te danken had? “Daar heb ik altijd het raden naar gehad. Ik begon hier te werken in 2008, de oude leeszaal kreeg →

HET INTERVIEW

→ de aankleding dus ver voor ik hier aan de slag ging. Maar er hing hier ontegensprekelijk een highschool-TV-dramasfeertje zoals in *Beverly Hills 90210* of *Saved by the Bell* en dat roze deed mij ook denken aan de kauwgomballenpop van Isabelle A en Sandra Kim. Ik denk dat we de blik dus inderdaad naar de jaren '90 moeten richten. In die tijd waren dr. Benoni Van Styvendaele en Frida Martens hier de baas, maar wie van hen precies voor de trendy look gekozen heeft, kan ik niet zeggen. Ik heb me door oudere collega's wel laten vertellen dat vooral Benoni gevoelig was voor uiterlijkheden. Misschien moet toch naar hem gekeken worden?"

Aan de recente renovatie ging een lange planningsfase vooraf, die eigenlijk al in 2008 aanving. Hoe ervaren medewerkers deze lange aanloopperiode?
"Het cliché zegt dat Rome niet in één dag gebouwd werd, en inderdaad, verbouwingen nemen tijd in beslag. Dat was bij de Romeinen zo en dat is dus duidelijk nog altijd zo. Dus ja, de renovatie en vooral de voorbereiding hebben heel wat tijd gekost. Wat die planning betreft, meen ik mij ook een aantal valse starts te herinneren. Zo zijn er verschillende ballonnetjes opgelaten die

bijna meteen doorprikt werden, zoals de bibliotheek verhuizen en integreren in het nieuwe gebouw Z. Ik heb ook eens geprobeerd zo'n ballonnetje op te laten, maar als kleine garnaal in deze organisatie vliegen mijn ballonnetjes niet ver - eigenlijk komen ze niet van de grond om eerlijk te zijn. Ik had graag een daktuin op de nieuwe bibliotheek gezien, maar dat ideeetje viel in dovemansoren."

Hoe werden jullie op de hoogte gehouden van de vorderingen?
"Trudi informeerde me zorgvuldig over de plannen. Elke nieuwjaarsreceptie nam ze me even opzij om me op het hart te drukken dat de toekomst van

de leeszaal er rooskleurig uitzag. De werken komen eraan, vertelde ze dan. Volgens haar stond de leeszaal bij wijze van spreken al in de steigers. Dat heeft Trudi toch een aantal nieuwjaarsrecepties volgehouden, die van 2009 tot en met die van 2019 om precies te zijn. Steigers heb ik uiteindelijk nooit gezien, maar op een dag in de winter van 2020 stonden er plots kerels met hamers en beitels in onze bibliotheek. Vast ingenieursstudenten bouwkunde, dacht ik, totdat ze de tussenmuren begonnen te slopen. Geen studenten maar bouwvakkers dus en vanaf dan ging het snel. Na een drietal maanden was de hele leeszaal gestript."

Veranderingen
De nieuwe leeszaal is in heel wat opzichten een stap vooruit. Er zijn nieuwe groepswerklokalen, de vale gordijnen zijn weg en de inkom ziet er veel uitnodigender uit.
"Bij die ingrepen wil ik toch wat kanttekeningen maken. Vroeger hadden we één volledig afgesloten groepswerklokaal en dan hoefden we niet te zien wat studenten er uitspookten. Lokaaltjes met glazen wanden zijn echt niet altijd beter. En nu de gordijnen weg zijn, zit iedereen heel de tijd naar buiten te staren en dat is toch ook niet de bedoeling? Je komt naar een leeszaal om met je hoofd in de boeken te zitten. Als je wat wil zitten

Onze vintage leeszaal was klaar voor een glorieuze revival
koekeloeren, ga dan naar het Middelheimpark, dat is hier om de hoek. En de toegang tot de oude leeszaal was een gewone, dubbele deur, in het rood geschilderd welteverstaan. De enige manier om te weten dat dit een bibliotheek was en geen leslokaal, was door het plaatje op de deur te lezen. Maar zo maakten we wel meteen een handige schifting: je moest tenminste kunnen lezen om de bibliotheek te vinden!"

Alles komt terug
Alles komt terug, als je maar lang genoeg wacht. Jij bent stellig dat ook het decor van de oude leeszaal terug in de mode gekomen zou zijn.
"Daar ben ik inderdaad zeker van. Ik keek onlangs naar *Stranger Things*, waarin alles in zo'n retro sfeertje baadt, en mijn mond viel open van verbazing toen ik het shoppingcenter zag. Dat *Starcourt Mall* is een doorslagje van onze oude leeszaal, met exact diezelfde combinatie van zalmroze, fuchsia en bordeaux! Wist je trouwens dat Isabelle A een nieuwe single uit heeft? *Ik denk teveel* heet het, echt waar! Is Isabelle A filosofisch aangelegd? Ik zal 's aan de collega's van de stadscampus moeten vragen of zij al in leeszaal FILO gesignaleerd is. Maar ik wijk af - het ging over dingen die terugkomen... Zo zag ik laatst ook Sandra Kim terug op TV, verstopt in een raar pak in *The Masked Singer*, maar ze zong nog even goed als toen ze dertien was. Alleen met die reünie van *The Spice Girls* wil het niet echt lukken. In het licht van dat alles is het toch jammer dat we afscheid hebben genomen van onze vintage leeszaal, net op het moment dat ook zij klaar was voor een glorieuze revival." •

Trudi & de bib

15
jaren in
dienst

2
dagen
ziek

392
uitgeleende
boeken

ERROR
aantal keren
afwasmachine
opgezet/
uitgeladen

45
pensioneringen

CLASSIFIED
invloed
Belgische keuken
op gewicht

241x
Beleids-
overleg

Met de watercrisis...

kregen twee collega's na een lange, zware dag opruimen de vraag om voor iedereen frietjes ('Vlaamse frites') van De Jean te halen. Trudi gaf prompt haar eigen bankkaart + viercijferige code mee.

Wist je dat...

Trudi een echte waterrat is? Ze is opgegroeid in een streek waar heel veel kanalen, meren en rivieren zijn. Al op heel jonge leeftijd heeft ze (moeten) leren zwemmen (van haar ouders). Elke zomer ging ze naar hetzelfde zwembad, waar ze na een tijd goed gekend was door de badmeester.

In het prille begin...

hebben we een activiteit voor de bibliotheek georganiseerd in de echte poesjennenkelder, een beetje als inwijding in de Antwerpse cultuur. Er werden door het poppengezelschap ingefluisterde grapjes gemaakt over een aantal personeelsleden (ik ben vergeten wie allemaal aan bod kwam). Achteraf bleek dat Trudi er toch niet te veel van verstaan heeft.

Kunst

Trudi is altijd al enorm geboeid geweest door kunst. Ze wil graag in 2023-2024 kunstgeschiedenis gaan studeren in Leiden.

Wist je dat...

Trudi een diploma programmeren heeft in C++? Wie weet zien we ze na haar pensioen nog terug als freelancer bij Anet!

Trudi's vader

Vader Noordermeer bemachtigde na de oorlog een job in Zuid-Amerika. Later keerde hij terug naar Nederland, waar hij uiteindelijk Trudi's moeder leerde kennen.

Reizen

Trudi houdt enorm van reizen en wil na haar pensioendatum verre wereldreizen maken: de Zijderoute, van noord naar zuid door Afrika, van noord naar zuid door Zuid-Amerika. En wellicht nog meer van dat.

Sollicitatie

Trudi vertelt vaak het verhaal over hoe ze bij de UAntwerpen terecht kwam. Ze kwam net terug van een lange treinreis. Bij aankomst zag ze de vacature voor hoofdbibliothecaris en had ze nog slechts één dag om een sollicitatiebrief te schrijven. Ze heeft zich er meteen aan gezet en dat heeft – na een sollicitatiegesprek voor een commissie van 10 man – geleid tot deze job!

“Als Trudi mij ziet op CST vraagt ze altijd ‘Nou, en hoe gaat het daar op de buitencampussen?’ Altijd.

Trudi Noordermeer

- °16 September 1957, Hardinxveld-Giessendam
- studie Nederlandse Taal- en Letterkunde
- Masters of Library and Information Science op de Universiteit van Amsterdam
- heeft twee zussen, Ineke en Jasprina

Trudi's jeugd & leven in Nederland

Als Trudi in oktober met pensioen gaat, zal ze waarschijnlijk tijd te kort komen voor haar familie, hobby's en verre reizen. Maar eigenlijk wilde ze nog helemaal niet met pensioen: ze zal de bibliotheek van de Universiteit Antwerpen en haar fantastische collega's enorm missen!

TEKST & FOTO'S INEKE EN JASPRINA NOORDERMEER

Op camping in Trento (Italië) waar ze 4 weken een cursus Italiaans volgde (1985)

Ouderlijk huis

Trudi is op 16 september 1957 in Hardinxveld-Giessendam (Zuid-Holland) geboren en heeft vanaf haar geboorte in dit huis gewoond totdat ze in 1980 haar studie Nederlandse Taal- en Letterkunde begon aan de Universiteit Utrecht.

Trudi is de oudste van 3 meisjes, links Trudi, in het midden Ineke en Jasprina als baby (1961)

Buiten

Trudi was een echt buitenkind, altijd buiten spelen met de pony's, konijnen, schapen, kalkoenen of kippen in de grote tuin achter het huis. Ze was ook al heel jong dol op lezen en verslond vele stapels boeken.

In het tuinhuisje, verjaardag met Ineke (1962)

Met de zusjes bij de konijntjes (1964)

REPORTAGE

Trudi tekenend (1976)

New Mexico (1991)

Tekenen en schilderen

is vanaf jonge leeftijd een serieuze hobby. Ze volgt diverse cursussen in Frankrijk en Antwerpen en heeft ook een lerarenopleiding in Delft gevolgd voor lerares tekenen.

Egypte (1995)

Trudi op de boekenmarkt in Redu, België (1994)

Reizen

Eerst als tiener fietsvakanties met vriendinnen in de Ardennen en later door heel Europa. In de jaren '90 begon het reizen serieuze vormen aan te nemen: trips naar de Verenigde Staten waar haar zus Jasprina woont, China, Japan, India, Pakistan, Nepal, Israël, Egypte, Kirgizië en landen langs de zijderoute. Met de Oriënt-Express door heel Rusland.

REPORTAGE

Noah lezend in 2014

In 2007 werd ook neefje Noah geboren. Samen hadden ze enorm plezier bij het oppassen en Noah vond het voorlezen geweldig. Mischien geen verrassing, maar Noah is ook een echte boekenworm.

Na haar studie doet Trudi een Masters of Library and Information Science op de Universiteit van Amsterdam. Vanaf 1989 werkt ze 14 jaar bij de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag en 4 jaar in de bibliotheek van de Universiteit Leiden, voordat ze directeur van de bibliotheek van de Universiteit Antwerpen wordt in 2007.

Universiteitsarchief Antwerpen, 14958

Universiteitsarchief Antwerpen, 19526

Doei, Trudi!

Trudi laat een diepe indruk na. Niet alleen binnen de UAntwerpen maar ook daarbuiten. We vroegen vijftien collega's naar hun samenwerking en ervaringen met Trudi.

ILLUSTRATIES JOLIEN CUYVERS

Over Trudi's Den Haag

Elisabeth Vanhoutte, Departementshoofd Marketing & Communicatie en lid Raad Dienstverlening

Trudi kan erg beeldrijk vertellen. Onze hoofdbibliothecaris heeft geen prenten of illustraties nodig om plekken en sferen neer te zetten. Je hangt aan haar lippen, zeker als het over haar buurt in Nederland gaat.

Trudi's Den Haag is een zakdoek groot. In mijn hoofd is er zelfs maar één straat, één bomenrij en ergens een bijzondere kerk. Het is er altijd zonnig. Soms waait het er stevig en dan is het lastig fietsen, maar gelukkig is de Albert Heijn vlak om de hoek.

Op de zakdoek van Trudi wonen allerlei prominente landgenoten. Je kan je haast niet inbeelden wie er allemaal woont. En dat in die éne straat. Zo is Trudi's buurman een zekere M.R., politicus en historicus van opleiding (daarom,

trouwens, wist hij z'n sms'jes zorgvuldig: hij ként het belang van digitale archivering). Ze komt M.R. vaak toevallig tegen. Hij doet z'n boodschappen nu eenmaal zelf. Ik weet nu niet helemaal zeker of hun gesprekken aan het groentenrek ook over archivering gaan.

Ziet u het voor zich, het Den Haag van Trudi? Het is wellicht de mooiste plek die er is. Ook Trudi's job is 'echt de beste baan van de wereld'. Dat poneerde ze steeds met overtuiging als ze aan haar afscheid dacht. Maar volgens mij is het Trudi zelf geweest, die haar job en onze bibliotheek tot de mooiste ter wereld heeft gemaakt.

Hartelijk dank Trudi, voor jouw inspirerende passie, enthousiasme en daadkracht.

The sound of Trudi

Pieter Lernout, Hoofdbibliothecaris Universiteit Hasselt

Trudi, ik heb het genoeg gehad om acht jaar lang als collega met jou te mogen samenwerken. Niet als directe collega binnen UAntwerpen, maar als collega op zgn. 'interuniversitair niveau'. Voor jou maakte dat allemaal geen verschil. Je dacht nooit in termen van onderlinge concurrentie, maar werkte steeds vanuit een constructieve en positieve houding gericht op kennisuitwisseling en samenwerking, gekoppeld aan een duidelijke visie, een sterk engagement en een geloof in eigen kunnen. Het is die ingesteldheid die er volgens mij voor heeft gezorgd dat je zo geliefd bent. Ik blijf graag even terug via vijf titelsongs.

Als ze lacht (Yevgueni)

Ik herinner mij nog goed de eerste keer dat ik jou ontmoette, op een algemene vergadering van Elektron. Ik was net begonnen aan UHasselt, nog een beetje onwennig in mijn nieuwe rol en functie, maar jij brak meteen het ijs, heette mij welkom en stelde enkele oprecht geïnteresseerde vragen. Die gave om mensen op hun gemak te stellen, zag ik de jaren nadien nog vaak terugkomen, evenals jouw immer positieve kijk op mensen. Ik heb je in al die tijd nooit boos gezien en evenmin heb ik je ooit kunnen betrappen op een venijnige of zelfs maar cynische opmerking. Altijd goed gezind: heerlijk!

Everybody's friend (Jane's Addiction)

Hoge bomen vangen veel wind, zo luidt het spreekwoord, en ook al ben je fysiek klein van stuk, door jouw functie als departementshoofd Universiteitsbibliotheek en -archief van UAntwerpen kwam je serieus boven het maaiveld uit. En toch zou men heel lang moeten zoeken om een negatieve of valse klank over jou op te kunnen vangen. Ik vind dat een prestatie op zich en - los van jouw professionele verwezenlijkingen - een zeer mooi en veelzeggend compliment.

Hup Holland Hup (De Oranjeknallers)

Je kan jouw Nederlandse afkomst niet verloochenen, en met het risico te veralgemenen en enkele clichés op tafel te gooien: vooral jouw directe, extraverte openheid viel op. Geen blad voor de mond, maar recht voor de raap, zij het dat je daarbij steeds de juiste toon en het juiste evenwicht wist te vinden om niemand voor het hoofd te stoten. Akkoord, soms liet je niet na om ons door te steken dat het in Nederland wel even anders en (dan doorgaans) professioneler aangepakt werd, maar evengoed voelde je je ook niet te beroerd om je eigen zoeken bloot te geven. Op zo'n momenten stemde je jouw aanpak graag af met collega's, zoals we recent meermaals deden tijdens de coronacrisis. En om die openheid van jou via een concreet voor-

beeld te illustreren: je bent de eerste en enige collega ever die mij ooit haar salaris heeft meegedeeld (in Vlaanderen nog steeds een 'taboe').

Une belle histoire (Michel Fugain)

Over jouw menselijke kwaliteiten heb ik het hierboven al meermaals gehad, maar ook op professioneel vlak heb je de voorbije vijftien jaar een heel mooi parcours afgelegd. Voortbouwend op de verwezenlijkingen van jouw voorgangers, heb je de universiteitsbibliotheek binnen UAntwerpen verder geprofessionaliseerd en doordacht uitgebouwd: de herinrichting/opfrissing van de 4 bibliotheeklocaties; het professionele beheer van het universiteitsarchief, het academisch erfgoed en het kunstpatrimonium; de verdere doorgroei van Anet; de aanpak van topics als open access, open science, research data management; enzovoort. Ik durf zonder blikken of

blozen stellen dat de universiteitsbibliotheek van UAntwerpen op veel vlakken een richtinggevend voorbeeld is waaraan de universiteitsbibliotheek van UHasselt zich graag spiegelt. Je laat de bibliotheek in elk geval prima achter. Je stelde doorheen de jaren een sterk en professioneel team samen met competente en tegelijk ook leuke collega's. Het is als het ware jouw ultieme cadeau aan UAntwerpen waardoor jouw 'nalenschap' sowieso nog lange tijd zal blijven rondwaren.

The Best is Yet to Come (Novastar)

Jij vindt het spijtig dat je moet vertrekken, maar ik -en met mij vele anderen- ook. We gaan je missen, niet alleen jouw expertise en knowhow, maar vooral ook je persoon. Desalniettemin ben ik ervan overtuigd dat er zich tijdens jouw pensioen nieuwe kansen zullen aandienen, die je met dezelfde drive en energie zal aanpakken.

Een samenwerking om te koesteren

Koenraad Keignaert, departementshoofd Sociale, Culturele en Studentgerichte Diensten en lid Raad Dienstverlening

Uiteraard kende ik Trudi al vanuit de Bibliotheekcommissie FOW, maar pas toen ik departementshoofd Sociale, culturele en studentgerichte diensten werd in 2018 zijn we nauw gaan samenwerken. Bij het eerste Studentenoverlegcomité in 2018 was het snel duidelijk dat we dezelfde uitdagingen deelden: namelijk

Al snel werd duidelijk dat we dezelfde uitdagingen deelden

het plaatsgebrek in de bibliotheken en komida's, én de openingstijden van deze populaire plekken. Elk betoog van ons naar de studenten toe over de schaarse mensen en middelen liep haast volkomen parallel. Enkel de pandemie kon finaal een einde maken aan die uitdagingen.

Gelijk daarmee moesten we echter heel erg nauw met elkaar gaan samenwerken om de meest kwetsbare studenten van onze universitaire gemeenschap te beschermen. Het StudentenInformatiepunt (STIP) werd de toegangspoort tot de beperkte plaatsen in de Universiteitsbibliotheek. Onze samenwerking liep heel erg vlot en onze collega's van de bibliotheken en het STIP wisten de ergste noden op te lossen. Ik durf te stellen dat

de professionele wijze waarop we door de pandemie gekomen zijn voor ons beiden een bron van grote tevredenheid is.

Ik waardeer heel erg de rechtlijnigheid en het *franc-parler* van Trudi. In het Bureau van de Raad Dienstverlening werd de mening van Trudi altijd graag gehoord, en gesmaakt. Haar persoonlijke inzet voor en de mobilisering van middelen ter ondersteuning van Kunst op de Campus zijn zeer waardevol gebleken. Het was voor mij en de collega's van *Rubi – The Cultural Factory* een plezier om met Trudi en haar medewerkers de schouders onder het beheer van ons aanzienlijke kunstpatrimonium te zetten.

Uit al het voorgaande spreekt mijn waardering voor Trudi's professionalisme. Maar er is ook gewoon het persoonlijke contact. Dank, Trudi, voor jouw openheid en het vertrouwen in onze (werk-) relatie. Dank voor jouw menselijke warmte en aanstekelijke enthousiasme. Ik kijk met een glimlach terug op de voorbije jaren en zal die koesteren. Maar, ik kijk ook al uit naar dat geleide bezoek in Den Haag!

Trudi heeft een hart voor erfgoed

Olga Van Oost, algemeen directeur FARO
Jeroen Walterus, zakelijk manager FARO

Trudi Noordermeer werd in 2012 aangesteld als lid van de algemene vergadering van FARO, het Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed vzw. Vier jaar later werd ze verkozen als lid van het bestuur van FARO. En bij de hernieuwing van de mandaten van de bestuursleden in 2020 werd ze ondervoorzitter.

Trudi heeft met andere woorden tien jaar lang deel uitgemaakt van en vorm gegeven aan het bestuur van FARO. In die tijd heeft zij het steunpunt mee door soms moeilijke periodes geloodst. Ze was altijd trouw aanwezig op de vergaderingen en gaf daarbij altijd open haar visie en mening. Zoals collega-bestuurder Elsje Janssens stelt: "Het was prettig om met Trudi in het bestuur en in de selectiejury voor de nieuwe FARO-directeur te zetelen. Ze nam haar taak zeer ter harte en was altijd goed voorbereid. Onze gemoedelijke gesprekken na de vergaderingen en tijdens de treinritten huiswaarts, zullen me blijven als interessant en ook zeer aangenaam."

ICT en innovatie

Trudi bleek als bestuurder natuurlijk ook haar stokpaardjes te hebben. Zoals ze zelf stelt heeft de combinatie van de geesteswetenschappen met ICT en innovatie haar altijd geboeid. En dat hebben we geweten! Telkens wees ze FARO consequent op het belang van digitalisering en digitale innovatie, en stimuleerde ze ons om op dat vlak actie te ondernemen. Ze kon daarbij ook kritisch zijn en wijzen op de lacunes in het overheidsbeleid en op de dringende digitale noden van de sector.

Ze loodste FARO mee door soms moeilijke periodes

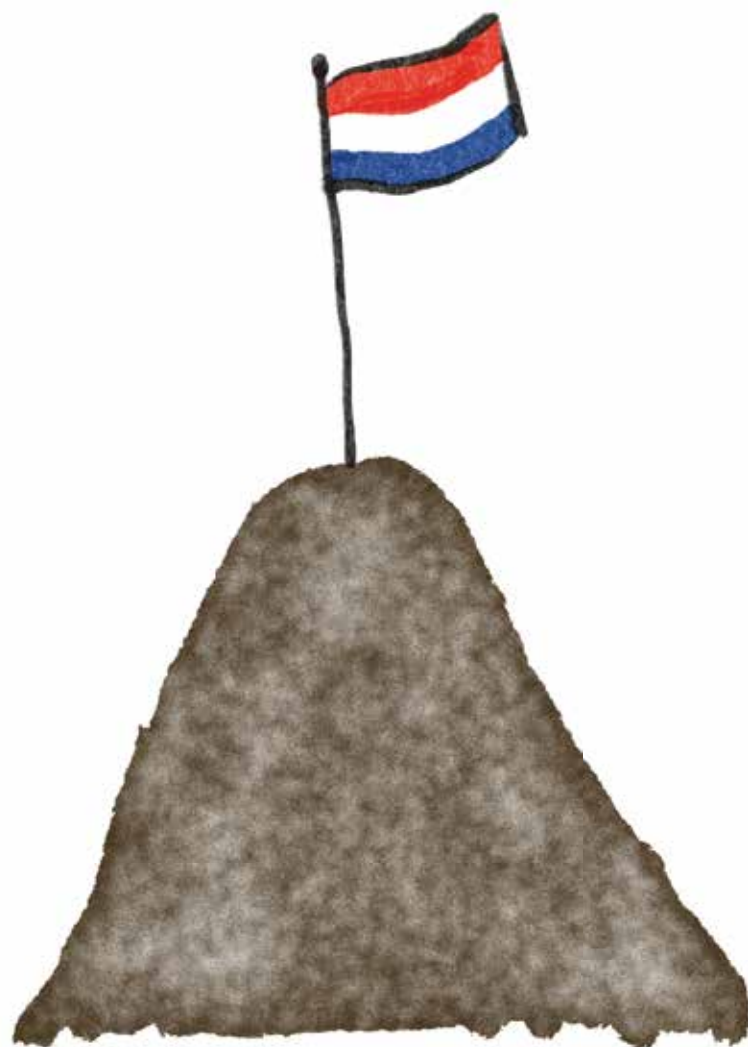
Kwesties waarvoor FARO aandacht moest vragen, vond ze. Maar Trudi had ook een hart voor het erfgoed zelf! De collecties in het archief en de bibliotheek van de UAntwerpen lagen haar nauw aan het hart. Onder haar impuls nam de UAntwerpen de voorbije jaren trouw deel aan Erfgoeddag. Ze was terecht trots op de vooruit-

gang die het erfgoedbeheer in het archief en de bibliotheek onder haar leiding gemaakt heeft. Ze wilde de resultaten daarvan ook uitdragen naar het publiek. Die vooruitgang weerspiegelt de groeiende professionalisering in Vlaamse erfgoedinstellingen van de voorbij vijftien jaar op vlak van collectiebeheer en digitale valorisatie, ook bij de universiteiten. Ze nam dan ook het voortouw om het academisch erfgoed in al zijn rijkdom zichtbaar te maken en er (beleids)aandacht voor te vragen.

Natuurlijk zullen we de ervaring, maar ook de frisse kijk en de hartelijkheid van Trudi missen op onze bestuursvergaderingen. Om het met de woorden van bestuurslid Timo Van Havere te zeggen: "Als jongste lid van het bestuur van FARO was het voor mij een groot plezier om kennis te maken met Trudi en haar rijke ervaring. Ik ben vast niet de enige die tijdens de vergaderingen haar inzicht zal missen!"

Het welverdiende pensioen wenkt: geniet ervan, Trudi!

Vrank en vrij, maar altijd positief

Hilde Van Kiel
Directeur KU Leuven Bibliotheken

Bielefeld, april 2012, 10 jaar geleden dus: bijeenkomst van UKB-VOWB-AGUB oftewel de hoofdbibliothecarissen van de Nederlandse, Vlaamse en Duitse universiteiten regio Noordrijn-Westfalen, in Bielefeld. Met stijgende ongerustheid luisteren Sylvia Van Peteghem (hoofdbibliothecaris UGent) en ikzelf hoe onze voorzitter van VOWB, het ondertussen ter ziele gegane Vlaams Overlegorgaan Wetenschappelijke Bibliotheken, Trudi Noordermeer, de Associatievorming in Vlaanderen beschrijft. Het hele proces van inkanteling en samenwerking binnen de verschillende Associaties is dan volop in evolutie en de ontwikkelingen volgen mekaar bijzonder snel op. Trudi blijkt toch niet echt alles mee te hebben. Wat moet er terecht komen van onze collega met Nederlandse roots? We kijken met wat verbazing toe maar weten tegelijkertijd dat Trudi binnen UAntwerpen en haar bibliotheek kan rekenen op een stevig en ervaren team en dat ze ook de wijsheid heeft om daar gebruik van te maken. En inderdaad zet Trudi de bibliotheek van UAntwerpen

verder op de kaart en bouwt ze een zeer goede relatie op met haar rector.

Toen het hier boven vermelde VOWB niet langer levensvatbaar bleek, kon Trudi hier als voorzitter ook heel nuchter en kordaat mee omgaan. De VZW werd ontmanteld en meteen keek Trudi verder naar de toekomst en werkte als lid mee aan de opvolgers: OWB (Overlegorgaan Wetenschappelijke bibliotheken) werd opgericht in de schoot van VVBAD en Elektron VZW kreeg de opdracht om alle consortialicenties te behandelen. Trudi hield helemaal niet vast aan haar voorzittersrol maar focuste op nieuwe projecten in huis. Bijna geruisloos worden het universiteitsarchief en de kunstencollecties in 2016 toegevoegd aan de universiteitsbibliotheek en Trudi slaagt erin om hiervoor de nodige financiën en personeel bij mekaar te halen.

Vlaanderen, maart 2020: iedereen en alles moet in lockdown en ook onze bibliotheken worden gesloten en dan op 1 april, een mailtje van Trudi: “Hoe gaat het met jullie?” met een voorstel

om even online te overleggen. Ondanks een verplichte Vlaamse inburgeringscursus blijft Trudi godzijdank geloven in een aantal Nederlandse principes zoals samen dingen bespreken en op poten zetten. De boodschap van Trudi: onze rectoren zitten samen en nemen beslissingen die niet altijd voldoende rekening houden met onze situatie of wensen, kunnen we eens samen overleggen. Daarmee was een eerste teams-, zoom- of welk pakket er dan ook eens wou werken in die periode, overleg een feit en zouden we nog vaak 's avonds met zijn vijven afspreken om lijnen vast te leggen die bijna altijd ook effectief door de rectoren werden overgenomen. Tegelijkertijd boden deze overlegmomenten ons de kans om even met collega's in eenzelfde positie het hart te luchten en wat stoom af te laten in een periode die ook voor ons 'best wel pittig was', om het met Trudi's woorden te zeggen.

We leerden Trudi kennen als een collega die niet te beroerd was om zich als 'de Hollander' voor te doen en vanuit die

positie rechtuit vragen durfde stellen of heikele problemen waar wij als Belgen wat aarzelend ronddraaiden, toch maar vrank en vrij te verwoorden. Bij zo'n vragen kwamen echter meteen ook positieve voorstellen voor oplossingen wat nog maar eens aangaf dat Trudi iemand is voor wie het glas, zoals ze het zelf ook recent nog aangaf, steeds halfvol is. Overleg met de Belgische hoofdbibliothecarissen bleek af en toe een kleine uitdaging te bevatten omdat het Frans toch eerder op een Nederlands dan op een Vlaams peil stond maar er was altijd wel iemand in de buurt om snel te vertalen.

We zullen je missen Trudi, je positieve kijk op de dingen, je ervaring vanuit Nederland en je durf om de dingen te zeggen zoals ze zijn. Het gaat je goed bij je geplande wereldreis en de deur staat steeds open voor de 'halve Belg' die je ondertussen misschien toch wel bent geworden; maar dat laatste zal je pas echt merken wanneer je weer helemaal geïnstalleerd bent in Den Haag.

Zwoegen op anova en deviaties

Dirk Desaeve, bibliothecaris AP Hogeschool

Dag Trudi, ik heb je in 2007 leren kennen, vrijwel onmiddellijk na je aanstelling bij UAntwerpen. Je nam toen o.a. het voorzitterschap van de AUHA-werkgroep Bibliotheken over van Julien Van Borm. En één van de mooie dossiers die je van hem had overgeërfd was de verwerking van de enquête van de AUHA-bibliotheken. Uit enig gevoel van compassie bood ik me aan om je te helpen bij het schrijven van het eindrapport.

Wat een korte opdracht leek te worden, daar ging ik in al mijn naïviteit eerst nog van uit, groeide al gauw uit tot een immense berg werk. Want zowat iedereen, van Dimitri Mortelmans tot de hoofdcatalograaf van de UAntwerpen, had een mening over de juiste interpretatie en weergave van de resultaten.

Maandenlang (niet aan één stuk door, gelukkig!) hebben we er samen op gezwoegd, tot alles goed zat en echt iedereen tevreden was. Anova of variantieanalyse, statistische significantie, standaarddeviatie; we kunnen er sindsdien een stevig boompje over opzetten.

De jaren nadien leerde ik je nog beter kennen. Ik kwam er achter dat je ook op andere vlakken heel wat kwaliteiten aan de dag legde. Je bent echt van alle markten thuis: van postersessies (op de onderwijs- en onderzoeksdagen AUHA) tot schimmelbestrijding (op de academie) en de aanpak van opstanden en rellen (rond het gebruik van studieplekken door hogeschoolstudenten), geen enkele uitdaging was je te veel! Zelfs op het vlak van technologie goochelde je zonder het goed te beseffen

met een indrukwekkend vocabularium. En bovenal gestuwd door een fenomenaal geheugen. Ik ben altijd jaloers geweest op mensen die dat presteren. Ik heb je in die lange periode leren kennen als een fijne collega: zeer aangenaam in de omgang, toegankelijk en zeer aanspreekbaar, met een goed gevoel voor humor en buitengewoon gastvrij. Over iemand die op pensioen gaat hoor je uiteraard alleen mooie dingen zeggen, maar jij maakt het me wel heel makkelijk.

Ik hoop dat je niet volledig verdwijnt richting het hoge noorden en dat we elkaar nog af en toe mogen tegenkomen in Antwerpen. Ik trakteer je dan for old times' sake op een straf verhaal over anova en deviaties. Met een lekker drankje, natuurlijk! Dat is beloofd!

Een krak in dienstverlening

Kathleen Vercauteren, departementshoofd Universiteit & Samenleving en lid Raad Dienstverlening

We schrijven eind 2006, begin 2007. Vanuit Leiden komt een Nederlandse faculteitsbibliothecaris naar de Universiteit Antwerpen. De fusie van de drie deelinstellingen tot de eengemaakte universiteit is net uit de pampers en verwelkomt Trudi Noordermeer. Onbekend. Wel een uitgebreid curriculum en een nog meer uitgebreide beleidsvisie. **Trudi is een tactvolle doorzetter.** Ze krijgt onmiddellijk een nieuw bibliotheekgebouw op de Stadscampus dat ze verder mag uitbouwen. Ook de openingsuren worden aangepast en ze gaat op zoek naar extra budget voor de afwerking van de magazijnen, want dat waren ze zo maar even vergeten...

Trudi is vasthoudend. "De Universiteitsbibliotheek streeft naar zo weinig mogelijk bibliotheeklocaties" vertelde ze tijdens de Raad Dienstverlening. Vier fysieke locaties en 30 seminariebibliotheken. Jesus! De digitale bibliotheek is de toekomst en dat betekent net minder fysieke locaties. Dus ging ze die even 'snel' sluiten. Maar in plaats van snel sluiten kreeg ze er 5 locaties bij. Heel vakkundig werden deze extra locaties geïntegreerd binnen de bestaande bibliotheken en als

het echt niet haalbaar was, werd er een leeromgeving van gemaakt.

Trudi is ambitieus. Sommigen vonden haar beleidsplan wel erg ambitieus voor een middelgrote universiteit, anderen dachten dat financiering vinden voor alle acties onmogelijk zou zijn. Onmiddellijk gaf Trudi aan dat ze niet van plan was haar ambities te verzwakken. Ze benadrukte dat de bibliotheek voldoende inspanningen heeft geleverd om te snoeien op vlak van personeel en naar de toekomst toe niet verder wenst te bezuinigen. Ze zou dit snel duidelijk maken aan het universiteitsbestuur en als het echt moest zou ze wel even iemand 'omkletsen'.

Trudi is eerlijk, zo zal er niemand een licentie krijgen die op een onrechtmatige wijze de databanken en de e-tijdschriften gebruikt. Je bent personeelslid of student van UAntwerpen, anders 'kom je er niet in'. En waarom zouden wij zoveel moeten betalen voor onze abonnementen? Nou ja, ze lag niet te slapen tijdens de onderhandelingen, hoor.

Trudi heeft veel geduld. Wat ontbreekt er nog aan UAntwerpen in 2013? Een

Universiteitsarchief! Dus ging Trudi, eerst met een proefproject, op zoek naar de nodige ondersteuning voor het archiveren van het academische erfgoed én van het kunstpatrimonium. Op 1 november 2017 is de universiteitsarchivaris van start gegaan. Het departement Bibliotheek én Archief is een feit!

Trudi is resultaatgedreven. En steeds wist ze dit op een enthousiaste en gestructureerde wijze te realiseren. Ze heeft van de universiteitsbibliotheek een klantgericht, innovatief en hedendaags kenniscentrum gemaakt. Voor de Raad Dienstverlening was ze een grote meerwaarde. Na een uitvoerige gepassioneerde uiteenzetting van haar plannen, bouwde ze steeds constructief mee aan zowel het interne als het externe dienstverleningsbeleid. Niemand zal in de toekomst nog een subsidieaanvraag te laat indienen, de uitgeverij Elsevier weet nu heel goed waar Antwerpen ligt en we leerden nieuwe woorden zoals 13000 meter kastplank, dakpanpersoneel en papierpakhuis.

Bedankt Trudi en tot in Den Haag!

Altijd welkom

Julien Van Borm, ere-hoofdbibliothecaris UAntwerpen

Trudi zal zich waarschijnlijk vooral die twee weken overlap in 2007 herinneren tussen mijn periode en de hare. En toch was er meer te doen voor en rond haar aantreden op 1 april 2007.

Zowat driekwartjaar voor mijn termijn als hoofdbibliothecaris in februari 2007 eindigde, startte de Universiteit Antwerpen voorbereidingen voor mijn vervanging. Na de selectieprocedure en de beslissing van de Raad van Bestuur van de UAntwerpen kreeg ik de naam van mijn opvolger meegedeeld, Trudi Noordermeer uit Nederland. Mij onbekend. Dan maar een telefoontje naar Leiden naar collega Kurt De Belder, bibliothecaris van de universiteit. Die wist me te vertellen dat Trudi bij de faculteitsbibliotheek Sociale Wetenschappen werkte in datzelfde Leiden, nadat ze eerst jarenlang bij de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag werkzaam was geweest.

Zo kreeg die voor mij onbekende toch al wat reliëf, maar een gezicht kon ik er nog niet op plakken. Dat kwam pas later toen Trudi na een vergadering van de Raad van Bestuur met de leden van de raad naar de Stadscampus afzakte en we kennis konden maken. Nog voor haar start op de UAntwerpen kon ik ze wat

later voorstellen aan haar toekomstige medewerkers te midden van het stof van de werken aan de nieuwe bibliotheek. En toen kwam nog het bericht dat ze niet zoals gepland in februari/maart 2007 zou aantreden maar pas in april omdat ze nog een buitenlands project af te werken had. Tegelijk kwam de vraag of ik twee maanden langer in dienst wou blijven.

Trudi luisterde, stelde vragen en noteerde alles

In de namiddag van de laatste vrijdag voor de komst van Trudi heb ik de diensthoofden van de Stadscampus een voor een bij mij geroepen om ze mee te delen dat Trudi vanaf de volgende maandag de leiding zou overnemen, maar dat ik nog wel twee weken in de achtergrond zou meedraaien. Afgesproken was immers op vraag van de beheerder personeel dat ik twee weken zou overlappen met Trudi. Ik had me voorgenomen om enkel de hoofdlijnen van de bibliotheek op de UAntwerpen te behandelen in sessies van telkens een halve dag. De rest van de dag bracht ik thuis door om de volgende sessie voor te bereiden. Maar dat liep toch ietwat anders dan ik mij had voorgesteld. De

Schelde tussen Vlaanderen en Nederland was zo diep dat enkel praten over de bibliotheek geen zin had zonder tegelijk ook verschillen aan te geven tussen Nederland en Vlaanderen, verschillen die op zijn minst zo groot zijn als tussen Vlaanderen en Franstalig België.

Trudi luisterde, stelde vragen en noteerde dat alles vlijtig in notaboekjes. Ik vreesde dat haar oren tuitten na elke sessie en dat ze daar 's avonds wel eens bij stil stond met de vraag: waar ben ik aan begonnen. Tegelijk moest ze in die dagen regelingen treffen met de bank, de mutualiteit, enzovoort en moest ze ook op zoek naar een pied-à-terre in Antwerpen. In het weekend reed ze terug naar Den Haag en vroeg ik me af wat ze daar aan familie en vrienden ging vertellen over die eerste dagen in Antwerpen waar zoveel anders liep dan in het vertrouwde Nederland.

Na die twee weken overlap met haar in de bibliotheek zijn die dagelijkse contacten uiteraard gestopt. Maar we zagen mekaar bij gelegenheid wel elders in Antwerpen en soms ook nog in haar kantoor op de bibliotheek. Ik heb me daar altijd welkom gevoeld, ook als ik daar onverwachts binnenviel. Daar wil ik haar graag voor danken.

Een leuke en gemoedelijke samenwerking

Han Jacobs, bibliothecaris Hogere Zeevaartschool Antwerpen

Beste Trudi, ik heb je in 2007 leren kennen toen je hoofdbibliothecaris van UAntwerpen werd en bijgevolg ook lid van de werkgroep bibliotheken. Eerst pakte je dit aan als ondervoorzitter, vanaf 2016 als voorzitter. In de AUHA-werkgroep hebben we de voorbije jaren mooie projecten kunnen verwezenlijken. Zo werd in 2007 een gezamenlijke regeling voor de toegang tot en het gebruik van elkaars bibliotheken uitgewerkt. In 2008 volgde een eerste keer een gebruikersonderzoek. Samen met Dirk heb je veel werk gestoken in de verwerking van de resultaten en het schrijven van een verslag hierover. Uit de resultaten hebben we allemaal veel geleerd en nadien zijn er nog gebruikersonderzoeken gevolgd. Nadien kwam er nog een wiki voor informatievaardigheden, een raamcontract voor een tijdschriftenleverancier en het delen van best practices. Een mooi initiatief was en is het inrichten van de teamdagen waarbij telkens een bezoek gebracht wordt aan een bibliotheek/instelling uit de AUHA met ruimte voor een informele receptie achteraf. Jammer genoeg waren de voorbije twee jaren de contacten een beetje minder door de gekende omstandigheden en diende alles via Teams te verlopen. Maar ook hier

verliep de samenwerking vlot. Trudi, ik vond het altijd leuk samenwerken in een gemoedelijke sfeer. Ik herinner me dat ik altijd vragen kon stellen waar ik elders niet mee terecht kon. Ik weet dat

het niet van harte is – je zou liever nog wat blijven verder werken – maar ik hoop dat je toch kunt genieten van je pensioen. Het ga je goed.

Verder kijken dan de eigen tuin

Sylvia Van Peteghem, ere-hoofdbibliothecaris UGent

Ik leerde Trudi kennen in de zomer van 2001, toen we daar allebei de *Change Management course* volgden die door Ticer in de Tilburgse universiteit georganiseerd werd. We waren in meer dan goed gezelschap met ondermeer Charles-Henri Nyns, Paul Ayris, Lynne Brindley, Hans Geleijnse als mede-cursisten en de onevenaarbare Jan Wilkinson en Lars Björnshauge als lesgevers en sprekers. Dat ik al die details kan opsommen is trouwens te danken aan het georganiseerde archief dat Trudi heeft bijgehouden, dat moet ik eerlijk bekennen.

We delen nog andere ervaringen want we begonnen allebei onze carrière op een christelijke en katholieke school als lesgever Nederlands, die bij mij vervroegd eindigde omdat ik niet voor de kerk getrouwd was. Bovendien zijn we allebei geïnspireerd en gefascineerd door kunst.

Hoe vaker ik Trudi ontmoette, hoe meer haar vastberadenheid mij op viel. Trudi

is iemand die er helemaal voor gaat, recht door zee, gunnend voor anderen en niet bang voor veranderingen. De jaren die ze in de Koninklijke Bibliotheek in Nederland werkte, zullen er wel iets met te maken hebben, maar zelden of nooit bekeek ze mogelijke veranderingen enkel vanuit het perspectief van haar eigen bibliotheek. Als iemand nationale overeenkomsten wou bereiken was zij het wel, waar wij collega's daar niet altijd de moed meer toe hadden omdat België nu eenmaal België is. Toen was onze eigen Koninklijke Bibliotheek trouwens nog niet in zo'n goede handen als vandaag. Misschien zou het nu samen wel lukken met die sterke coördinerende hulp.

Ik heb - in wat ze voorstelde - nooit een verborgen agenda vermoed en als iets niet door de groep werd overgenomen, resulteerde dat nooit in bad feelings. Haar stralende glimlach en positiviteit bleven.

Ze heeft mij meest verrast toen ze op de conferentie *What do we lose when we*

Haar stralende glimlach en positiviteit bleven

lose a library (2015), tijdens de herdenking van de vernietiging van de Leuvense Bibliotheek in WOII, haar verhaal bracht over de Sana'a University in Yemen. Dat verder kijken dan de eigen tuin, dat typeert haar zo sterk. Dat haar diepe betrokkenheid zo een internationale dimensie en sociaal engagement aanneemt, maakt - mij althans - ook wel wat verlegen, en doet wellicht iedereen nadenken over wat je zelf niet hebt gedaan.

Op de vraag wat haar nieuwe plannen zijn, kwam het antwoord klaar en duidelijk - die vastberadenheid weet je wel - "meteen terug naar Nederland gaan wonen en een wereldreis maken". Benieuwd om binnen een paar jaar haar enthousiaste verhaal daarover te horen of te lezen, want ook dat zal weer inspirerend zijn.

Met vuur

Ben Verloy, diensthoofd Bibliotheken Karel de Grote Hogeschool

Als je me vraagt hoe Trudi Noordermeer de functie van hoofdbibliothecaris aan de Universiteit Antwerpen heeft vervuld, is dat mijn antwoord. Met vuur. Ze werkte immers steeds vanuit de zeer sterke overtuiging dat alle studenten en het universiteitspersoneel een optimale informatie- en leeromgeving verdienen, zowel vanuit het standpunt van onderwijs als van onderzoek. De uitdagingen op dat vlak waren - en zijn - nochtans niet min. Aan de kant van de digitale bronnen zijn er de intens veranderende publicatiemodellen - of vanuit het standpunt van de uitgevers: verdienmodellen. Met een nooit aflatende volharding hield Trudi daarbij steeds een slimme afweging voor ogen tussen wat het best is voor de student en de onderzoeker, wat economisch haalbaar is, maar ook met wat maatschappelijk wenselijk is. Ze deelde die expertise ook graag met de collega's van de hogescholen. Maar ook de analoge collectie vroeg voortdurend aandacht. Door verschillende strate-

gische verhuisbewegingen bouwde Trudi voortdurend aan een optimale toegankelijkheid van de collectie. De omstandigheden waren nochtans vaak niet eenvoudig. Om maar één voorbeeld te noemen: zo kreeg Trudi een collectie in beheer die zeer ernstig door schim-

Een bibnetwerk met een optimale werk- en leeromgeving

mels was aangetast. Maar ook dan ging Trudi snel, doortastend en professioneel te werk om te redden wat er te redden viel. Haar beleid resulteerde dan ook in een netwerk van bibliotheken die haar gebruikers een optimale werk- en leeromgeving bood. Het feit dat die gebruikers dankbaar bleven komen tijdens de pandemie, is een bewijs dat dat opzet ook met glans geslaagd is.

Trudi nam ook de belangrijke rol van voorzitter van de Associatiebibliothe-

ken met verve op. Ze stimuleerde de samenwerking tussen de universiteits- en hogeschoolbibliotheken, met zowel aandacht voor het technische als het beleidsmatige vlak. Zo delen we intussen hetzelfde bibliotheekstelsel, wat het mogelijk maakt voor studenten en docenten om gemakkelijk te navigeren in elkaars collecties. Alle associatieleden hebben bovendien gratis toegang tot elkaars bibliotheekcollecties. Trudi is ook een drijvende kracht geweest om het beheer van de archieven van de universiteit te professionaliseren en te versterken. Het was voor haar een evidentie om die expertise ook te delen met de hogescholen, en een gezamenlijke aanpak van de archieven bleef tot de laatste dag een belangrijk aandachtspunt in haar beleid. Ook achter de schermen werkten we voortdurend aan kwaliteit en kennisdeling tussen de associatiebibliotheken. Wat me zal bijblijven, is niet alleen de professionaliteit en de kunde, maar ook de warme en leergierige persoonlijkheid van Trudi. Ik ben ervan overtuigd dat Trudi nog wel even had kunnen doorgaan, maar het staat buiten kijf dat ze haar rust meer dan verdiend heeft. En ik sluit af met een cliché, want het is gewoon een waarheid: haar opvolger heeft grote schoenen te vullen. En Trudi: van harte bedankt voor de vele inspanningen en realisaties van de afgelopen jaren. Het was een waar genoegen met je samen te werken.

*Waar
het is, wil
het wezen*

Altijd bereid en bereikbaar om te luisteren

Studentenraad UAntwerpen

Studenten zijn niet altijd makkelijk om mee samen te werken. Wanneer we het ergens niet mee eens zijn, verkondigen we het nogal graag. Via de officiële organen, met stuvers, rechtstreeks aan iedereen die het wil horen of online. In onze ervaring als stuvers zijn er binnen de UAntwerpen enkele rotsen in de branding. Zij staan altijd klaar om de zoveelste vraag of tip te beluisteren en te beantwoorden.

Eén van die rotsen is Trudi Noordermeer. Onder de studenten is zij een soort

fenomeen geworden. Wanneer je Trudi contacteert weet je wat je te wachten staat. Iemand met een heerlijk directe, vrolijke Hollandse tongval, die zegt waar het op staat. Als Studentenraad hebben we daar meermaals van mogen genieten. Zelfs al blijven we dezelfde lastige vragen stellen (sorry Trudi!). Iets wat tijdens al deze gesprekken niet veranderd is, is dat ze ervoor open staat om onze ideeën mee te nemen. Dit leidde soms tot experimenten, bijvoorbeeld met betrekking tot de openingsuren. Hoe de resultaten te interpreteren, daar verschillen onze meningen nog steeds over ;).

Een rots voor de studenten

Eén van de thema's waar we haar veel mee in de weer hebben gezien, is de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de bib en haar verschillende faciliteiten. Want hoe zorg je ervoor dat iedereen er op een eerlijke manier optimaal gebruik van kan maken? Haar frustraties hierin delen we. Uiteindelijk bleek een crisis een van de antwoorden te bieden, waardoor Take-a-seat ontstond. Eindelijk zijn we af van het handdoekje leggen in de bib. De fysieke toegankelijkheid blijft een aandachtspunt. Zo blijft het idee van een aparte deur voor het leercentrum op campus Middelheim, zodat het dag en nacht beschikbaar is, voor ons een prachtig plan. Hopelijk lukt het ooit om Infrastructuur hiervan ook te overtuigen.

Lieve Trudi. Met veel geduld was je altijd bereid en bereikbaar om naar ons te luisteren. Op recepties heb je altijd klaarstaan met een glimlach, voor een gezellige babbel met de studenten. Enorm hard bedankt voor de goede samenwerking de afgelopen jaren en geniet van je welverdiende vakantie! We hopen dat alle komende avonturen je net zo goed bevallen, als dat wij hebben genoten van onze samenwerking. Tot ziens.

Rechtoe rechtaan

An Renard, gewezen directeur EHC

Trudi kwam meer dan vijftien jaar geleden als rasechte Hollandse uit Den Haag naar Antwerpen om aan te treden als de nieuwe directeur van de universiteitsbibliotheek. Ik weet niet of ze de tips heeft gelezen van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, twee daarvan alvast niet, vermoed ik: “**Voorkom directheid:** direct ter zake komen met een Belgische zakenpartner is niet altijd verstandig. Een terughoudende opstelling en eerst luisteren naar wat een zakenpartner te zeggen heeft werkt vaak beter in de Belgische bedrijfscultuur. **Wees niet ongeduldig:** In de bedrijfscultuur van België verlopen onderhandelingen vaak op een formelere manier dan bij ons. Mede hierdoor kan het een tijd duren voordat de deal is gesloten. Trek dus niet te snel conclusies uit een gesprek maar heb geduld.”

En wat dat betreft zijn de Vlamingen evengoed Belgen en zijn de tips niet enkel van toepassing in het bedrijfsleven maar zeker ook in de academische en bibliotheekomgeving. Trudi zal het geweten hebben. Maar gelukkig trok ze zich daar weinig van aan en juist dat typeert haar ten voeten uit. Ze pendelde in het weekend terug naar Den Haag. Ondanks haar vrijwillige “integratieproef” zou haar referentiepunt altijd Nederland blijven.

Ik leerde haar kennen als een open rechttoe rechtaan collega, die inderdaad soms stomverbaasd reageerde op hoe de besluitvorming bij ons functioneert. Ik kan haar niet helemaal ongelijk geven. Maar dat heeft haar allerm minst belet om gedurende vijftien jaar stevig haar stempel te drukken op de universiteitsbibliotheek van Antwerpen en haar slag thuis te halen. Ze stelde een ambitieus beleidsplan op en systematisch zette ze haar doelen uit. Ze werkte – samen met haar stafleden – aan de herinrichting

Haar aandacht voor erfgoed was ook voor de EHC een grote stimulans

van de campusbibliotheken en leercentra tot modern uitgeruste en inspirerende werkplekken. Haar aandacht en interesse voor erfgoed en digitalisering was ook voor onze Erfgoedbibliotheek een grote stimulans. Als partner in het netwerk Anet en afnemer van Brocade, het onvolprezen bibliotheeksysteem dat UAntwerpen op maat ontwikkelt, hebben we daar mee de vruchten van mogen plukken. Ze gaf het expertenteam van Anet nieuwe vleugels door er stevig in te investeren en de toekomst veilig te stellen. Als partner van de

Vlaamse Erfgoedbibliotheken vzw ontving ze voor de bijzondere collecties en erfgoedbibliotheekwerking het kwaliteitslabel van de Vlaamse Gemeenschap. Maar haar belangstelling ging verder dan het bibliothecaire erfgoed. Ze nam een professionele archivaris in dienst en ook daarvoor sleepte ze een erkenning met kwaliteitslabel in de wacht. Daarnaast genoten het academisch erfgoed en de bijzondere kunstcollectie haar volle aandacht. En natuurlijk moest zij als directeur van deze bibliotheek stevig inzetten op de wetenschappelijke informatievoorziening in de vorm van digitale dienstverlening, databanken, e-books en tijdschriften, daar maakte zij zich sterk voor.

De nabijheid van onze instellingen en het feit dat we in dezelfde catalogus onze collecties toegankelijk maken, nodigden uit tot nauwe contacten en samenwerking. Die waren altijd bijzonder fijn en constructief. Trudi is een warme en spontane persoonlijkheid, eerlijk en open, dat heb ik altijd zeer gewaardeerd. Ze vertelde van alle plannen die op tafel liggen voor de jaren na haar pensionering: een grote reis van enkele maanden en terug aan het schilderen. Dat wordt zeker heel leuk.

Hopelijk zien we elkaar nog: hier of in Den Haag. Het ga je goed!

Een cruciale rol in Kunst op de Campus

Geert Lernout, voorzitter commissie Kunst op de Campus

Trudi Noordermeer is een heel andere universiteitsbibliothecaris geweest dan al de voorgangers die ik in Antwerpen heb gekend, en op mijn leeftijd zijn dat er wel wat. De meeste van haar voorgangers waren ouderwetse boekengeleerden, beheerders en behoeders van papier. Van in het begin zag zij haar taak helemaal anders: ik heb haar wel eens horen zeggen dat de bibliotheek de elektrische bedrading is van de universiteit. Stil en onzichtbaar, maar levensnoodzakelijk. En als die niet werkt, gaat overal het licht uit.

Maar ik wil het hier even hebben over de cruciale rol die ze had in de werking van Kunst op de Campus, de commissie die de kunstcollectie van de Universiteit Antwerpen beheert. Vanaf haar toetreden tot de commissie was Trudi niet alleen een loyaal en vooruitziend lid, maar ze heeft haar rol als afgevaardigde van de Universiteitsbibliotheek vervuld, *beyond the call of duty*, zoals ze dat in Nederland zeggen. En dit deed ze altijd op een rustige en vastberaden manier, altijd op de eerste plaats resultaatgericht.

Een paar jaar geleden, toen Viv Lefebber op pensioen ging en niet werd vervangen, was Trudi het die de werking van de commissie redde door haar strakke personeelsplan aan te passen om plaats

Way beyond the call of duty

te maken voor een halve FTE (zoals wij dat tegenwoordig noemen). Samen met een 0.3 van de cultuurdienst, dankzij Koenraad Keignaert, hebben wij het in moeilijke omstandigheden gehaald.

In haar laatste jaar aan de Universiteit Antwerpen heeft Trudi, dit keer *way*

beyond the call of duty, meegedacht en vooral meegewerkt aan een poging om het beheer van onze kunstcollectie beter in de structuur van de universiteit in te bouwen. Dit is een ambitieus en ingewikkeld project waaraan Trudi heeft mee geduwd en getrokken, meer dan een beetje alsof ze net aan haar job was begonnen. De Universiteit Antwerpen verliest een heel erg dynamische bibliothecaris en de commissie Kunst op de Campus zal er zonder haar anders en leger uitzien.

Studeren aan de Universiteit Antwerpen

een briljant idee!

Zuid-Hollandse art in the office

TEKST KAREN ANDREE FOTO'S DANIELLE VERBUEKEN

Ik denk dat we het erover eens kunnen zijn dat Trudi een van de meest gedreven Kunst op de Campus-mecenassen in de geschiedenis van de UAntwerpen is. Fascinerend is dat ze, in de positie van hoofd van de bibliotheek en lid van Kunst op de Campus en mecenas niet de minste neiging vertoonde om haar persoonlijke kantoor op te smukken met de Luc Tuymansen die en masse beschikbaar zijn in de collectie.

Er had toch wel zeker in een onopvallend hoekje een kastje van Museum to Scale kunnen hangen (vier; want ze heeft vier hoeken). Of een fries van Anne-Mie van Kerckhoven rondom het plafond... Met bibliothecaire slogans,

waarom niet? Ik had in de plaats van Trudi ten minste onze tot de verbeelding sprekende Alien-Astronaut *Big Astro* van Paul Van Hoeydonck naast mij bevolen. Kan je je de impact voorstellen? “Nee, Trudi is er even niet, maar ik ben er wel”, aldus *Big Astro*.

Enfin, de collectie lag aan haar voeten. Maar nee.

Om dit enorme culturele gat te vullen vinden we in haar kantoor wél creatieve werken van eigen Zuid-Hollandse hand. Ik heb de eer om iets te mogen vertellen, meer bepaald over twee gekozen werken.

Eén daarvan zijn twee bescheiden collages (foto's hierboven) vlak naast haar bu-

De collectie lag aan haar voeten, maar nee

reau, die ze zelf als diptiek bestempelt. In het geval je ooit ter plekke een uitbrander hebt gekregen of iets dergelijks (wat eigenlijk nooit gebeurde), was het alvast dé opportuniteit om de werken intens op te nemen.

Nu heb ik zelf altijd een beetje een dubbel gevoel bij collages. De kunstenaar werkt met een voorbestemde lay-out van iets anders, die vervolgens hardnekkig het werk dirigeert (wat natuurlijk wel de bedoeling is). Het is bijna het tegenovergestelde van de ‘peinture auto-

matique’: denk Jackson Pollock. Bij collage is er een verzadiging van het overpeinzende, kiezende en hertekenende. Niets zo planmatig als dat. Stiekem zijn er menige pritts opgedroogd tijdens het puzzelen en verkleven van de stroken. Ongetwijfeld worden er snelheidswedstrijden ‘collage-plakken’ georganiseerd. Maar even zonder geintjes, de composities van Trudi zijn fraai en doen visueel haast denken aan de vroege ‘papiers collés’ van Picasso en Bracke. “Dat is dan erg, Trudi”, denk ik dan: actuele en historische, politieke, sociale en filosofische thema’s. Het is een absolute inspiratiebron en must. Er moet ongetwijfeld betekenis gecreëerd worden en die ligt haar na aan het hart. Zowel in het medium (de document- en fotofrag-

Isabella revisited

menten verwijzen naar het voormalige Nederlands-Indië), als de knipoog naar het kubisme, de inhoudelijke boodschap die ons wijst op de vergankelijkheid van informatie, kennis en inzicht. Dat ze nu toevallig een link legt naar één van de meest bepalende figuren in de kunstgeschiedenis, daar moet een ambitie

in verborgen liggen! Tegelijk siert het om een medium te kiezen dat snel kan verworden in een knutselwerkje. *Nou*, dat gebeurt niet.

Het tweede werk hangt helemaal links aan de muur en is een ‘onalledaags’ drukwerk. Hier heb je al een ander excuus nodig om het te kunnen analyseren, want je slaat natuurlijk niet zonder reden links af in haar kantoor. Wat denk je van inspiratie opdoen voor de wedstrijd van Campuscrack (de besproken werken hebben namelijk mee gewedijverd in 2015!)?

Opnieuw zien we meer
gelaagdheid

Onalledaags, want je hebt meteen het raden naar wat je eigenlijk aan het bekijken bent. Waarschijnlijk herkent iedereen een historische figuur van rang. Een getrainder museaal oog kan aan de hand van de kledij en de pose besluiten dat het om een 17de eeuws portret gaat. Historisch portret of niet: plots wordt je esthetische catharsis

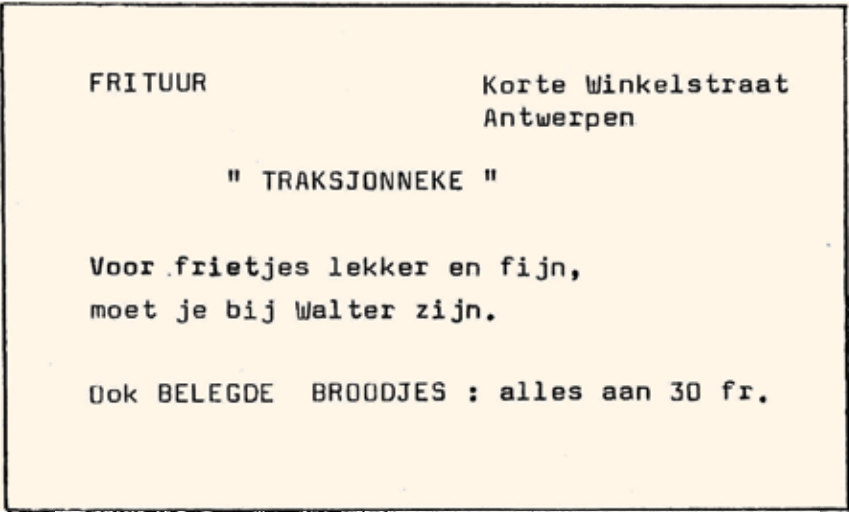
verpulverd door de waarneming van een soort van kikkerkop in het midden van de molensteenkraag! De stijlbreuk is zo grandioos dat je met je neus op het werk gaat staan en je spleetogen en fronsen trekt. Stiekem verdenk ik Trudi ervan dat ze aan de unief deze inspiratie heeft opgedaan. Hoeveel kwaak-kwaaks krijgt een mens te verduren tijdens een academische carrière? In haar geval best wel veel, vermoed ik. Het past helemaal bij de officiële, geposeerde houding.... Jullie snappen natuurlijk dat het weer om een geintje gaat, die kikker spreekt natuurlijk gewoon tot de verbeelding. In werkelijkheid wijst het werk ‘*Isabella revisited*’ op het typische portretgenre van die eeuw. Individueel doelend op een portret van Isabella Brant, de vrouw van Rubens, vereeuwigd door haar man. Trudi bedacht dat het begrip ‘realiteit’ een andere invulling heeft sinds de uitvinding van de fotografie. Heel eigen verschillende materiële visies op mensen zijn mogelijk geworden. Wat is nog ‘de’ realiteit? Opnieuw zien we meergelaagdheid in het kunstwerk: een verwijzing naar een ouder genre, maar dan met een andere techniek en een mix van betekenissen.

Zowaar ik de werken heb mogen aanschouwen: alles om dit ‘kunst’ te noemen is aanwezig. Er was vormelijke inspiratie, inhoudelijke reflectie en kundigheid in uitwerking. En durven we nog een stap verder te gaan in het formuleren van een grondmotief voor deze werken? Vergankelijkheid, metamorfose en dubbelzinnigheid wijzen naar het

nadenken over twijfel, onzekere feiten en varifocale waarheden.

En dat hing hier binnen de muren van een Universiteitsbibliotheek.

Zelden zo’n consequentie ervaren, alles viel op zijn plek...

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

Een ode aan de wetenschappelijke bibliotheek in zes punten

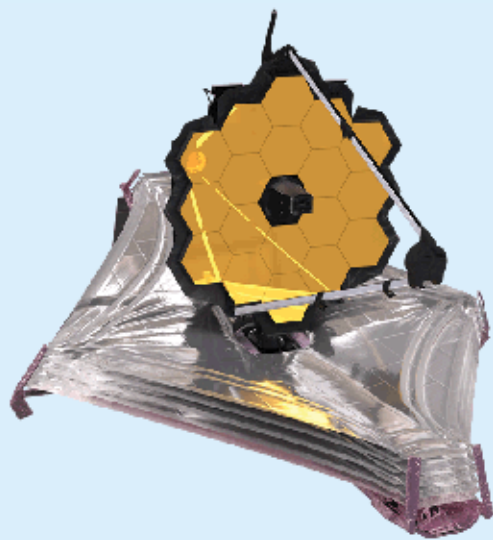
TEKST & FOTO'S RICHARD PHILIPS

Verhaal

Om een goed verhaal te brengen heb je twee ingrediënten nodig: een *onderwerp* en een *verteller*.

Het thema zit alvast goed: 'wetenschappelijke bibliotheken'. Een verteller kan het verschil maken door middel van dictie, mimiek, inspe- len op het publiek. Een verteller kan echter ook de andere toer opgaan: deze van persoonlijke betrokkenheid.

Bij mij past de tweede optie. Vergeef het mij indien ik af en toe alle objectiviteit laat varen en dat ik niet spreek over de wetenschappelijke bibliotheek maar over onze *bibliotheek* of zelfs *mijn bibliotheek*.

Vehikel

Om het verhaal te stroomlijnen maak ik gebruik van een vehikel. Een nogal speciaal vehikel, een vehikel dat, tijdens de COVID-19- maanden, voor mij een bron van inspiratie, kracht en hoop was: de *James Webb Space Telescope*.

De JWST, gelanceerd op kerstdag 2021 met behulp van een Ari- ane 5, is een infraroodtelescoop met als doel het eerste licht te bestuderen. Dit samenwerkingsproject van NASA, ESA en CSA is een modern wereldwonder.

De wetenschappelijke bibliotheek staat ten dienste van de weten- schapper en het wetenschapsonderwijs. Dit werkt echter ook in de andere richting: de praktijken binnen een wetenschappelijke bibliotheek zijn gebaseerd op wetenschappelijke inzichten.

De JWST is bij uitstek geschikt om het verband te illustreren tussen wetenschap en onze bibliotheek.

Ster

De instrumenten aan boord van de JWST werden gekalibreerd door de telescoop te richten op een verre ster.

Deze foto was het eerste resultaat. Of, met de woorden van *Nature*: '*JWST star image makes scientists giddy*'. Niet bepaald de gebruikelijke terminologie van *Nature*!

De zes schitterende stralen van het beeld vormen de hoofdstukken van mijn verhaal.

Ze gaan illustreren dat een moderne we- tenschappelijke bibliotheek in zijn werking wordt geïnspireerd door diezelfde weten- schappen die ze ter dienste wil zijn.

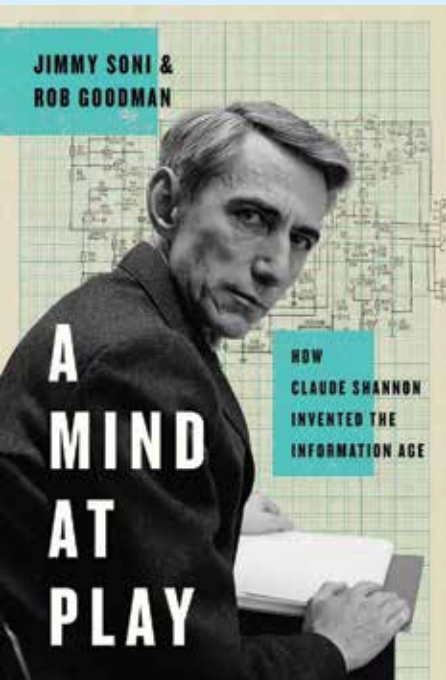
Tijd

Dit is de *Galileo-lamp*. Ze hangt in de dom van Pisa.

Galileo zag die lamp zachtjes slingeren. Hij mat de tijd die een volledige beweging nam door zijn polsslag te tellen. Hij kwam tot het opmerkelijke inzicht dat die telling steeds dezelfde was, ongeacht hoe wijd de slingerbeweging was.

Galileo ontdekte zo de *harmonische beweging*, de polsslag van het heelal: zowel atomen als planeten gehoorzamen aan deze wetmatigheid.

De polsslag van een universitaire bibliotheek is het academiejaar en bepaalt de werking doorheen het jaar: ontvangen van de nieuwe studenten, hen wegwijs maken, het voorbereiden van de databanken, klaarzetten van digitalisering, eerste semester, eerste opdrachten, examens, tweede semester, groepswerken, verhandeling, examen, jobstudenten, tweede zit.

Informatie

Claude Shannon is de patroonheilige van de moderne wetenschappelijke bibliotheek, van de bibliotheek die zich richt op digitale informatie. Hij begreep dat informatie in een wetenschappelijke omgeving meetbaar, verantwoordbaar en communiceerbaar moest zijn, volgens precieze wetmatigheden.

Nieuwe, nog niet geverifieerde inzichten in de essentie van het universum vertellen dat het niet atomen, elektronen, protonen, quarks, gluonen, bosonen noch strings zijn die aan de oorsprong van ‘alles’ liggen maar ‘informatie’.

Claude Shannon is minder bekend bij het grote publiek: behalve uitmuntend wetenschapper was hij ook circusartiest, speelgoedmaker en goochelaar.

Kortom hij beantwoordde aan het profiel voor hoofdbibliothecaris.

Beschrijven

Maak kennis met Robert Andrews Millikan. Millikan studeerde klassieke filologie op het einde van de 19^e eeuw. Hij vond moeilijk werk. Zijn professor Grieks vroeg hem of hij niet een paar lessen wiskunde en fysica wou geven. Zowel het lesgeven als dit nieuwe onderwerp beviel Robert zo erg dat hij meer wou weten. Op dat ogenblik rees het inzicht dat het atoom niet het eindpunt was. Millikan ontwierp de legendarische ‘oliedruppeltest’ waarmee hij onomstotelijk bewees dat er iets kleiner was dan het atoom, iets met massa en lading: het elektron.

Millikan maakte uiterst nauwkeurige aantekeningen van zijn experimenten. Deze waren er op gericht om ten dienste te staan van andere onderzoeken en niet alleen voor deze van zichzelf.

Dit is precies waarover metadata gaan, zoals geproduceerd door een moderne catalografie en archiefwerk, gaat: precies, gestructureerd, oog voor ‘chain of custody’, ‘research data management’, inzetbaar voor huidige en nog onvermoede toepassingen.

Millikan kreeg in 1923 de Nobelprijs voor natuurwetenschappen.

Zien

Een sextant, een uurwerk en een paar tabellen. Meer heb je niet nodig om je positie op de aardbol te bepalen.

Trudi zorgde ervoor dat het academisch erfgoed goed wordt beheerd. Persoonlijk denk ik dat dit één van de belangrijkere taken is van een moderne wetenschappelijke bibliotheek: academisch erfgoed is bij uitstek geschikt om een wetenschappelijk attitude aan te leren. Wetenschappelijke bevindingen worden op een eenvoudige, rigoureuze manier geïllustreerd aan studenten en onderzoekers.

Niet echt iets voor *flat-earthers*.

Energie

Newton, Darwin, Maxwell, Einstein, ... Ludwig Boltzmann hoort thuis in dit rijtje. Deze diep ongelukkige man begreep als geen ander dat gesloten systemen steeds afglijden naar wanorde.

In een wetenschappelijke bibliotheek wordt dit vertaald naar onderhoud: er wordt energie gestoken in de gebouwen, in nieuwe diensten, in de kwaliteit van de diensten, in de metadata, in het aanbod van informatie.

Nauwelijks zichtbaar, steeds opnieuw.

Obscuur

Onderzoekers leveren een gevecht tegen obscuriteit. De druk om te publiceren en dit snel kenbaar te maken aan de wereld is immens. Deze druk zet zich door naar de wetenschappelijke bibliotheek: kwaliteitsvol werk leveren wordt steeds moeilijker.

Het was echter niet altijd zo. Darwin deed er vijftien jaar over om zijn boek *On the Origin of Species* (met onder andere de paragraaf over de Tree of Life) te publiceren.

Newton deed twintig jaar over zijn *Principia Mathematica*. Zijn werk over spectrografie nam nog langer. Zonder deze was de JWST niet mogelijk en ook niet zinvol.

Er is nog een andere vorm van obscuriteit. De wetenschappelijke bibliotheek wordt bestaft door obscure mensen: de vriendelijke en bekwame mensen aan de balie, de catalografen, archivariissen, verantwoordelijken voor aankoop, onderhandelaars voor e-info, beheerders van de bijzondere collecties, informatici. Allemaal obscuur.

Trudi en Veronique hebben van dit team obscuren een schitterende ster gemaakt, een juweel aan onze universiteit.

Een ploeg waar ik fier op ben om er bij te horen.

Einde?

6 punten behandeld!

Echter ...
Een ster heeft geen 6 punten!
En wat is die vervelende lijn in het midden!

Einde !

Ik ben geen kunstkenner. Maar dit is een intrigerend schilderij uit het einde van de 14^e eeuw. Zowel de vrouw als de kunstenaar zijn onbekend.

Zie je die vlieg ? Die vlieg is een bedoeld defect: imperfectie en perfectie, hand in hand.

De stralen van de ster, de middellijn zijn defecten van het instrumentarium van de JWST.

Zo is het ook met onze bibliotheek. Elke straal doet vragen rijzen bij de werking van een wetenschappelijke bibliotheek en legt defecten bloot. Deze defecten en vragen zijn belangrijk: ze zorgen voor een voortdurende dynamiek en een voortdurende invraagstelling.

En ben je eerder geïnteresseerd in antwoorden ? Kom dan naar onze bibliotheek.

3 wordt 1*

exacte en medische wetenschappen

- Wiskunde • Informatica
- Natuurkunde • Scheikunde
- Biologie • Biochemie • Toegepaste biologische wetenschappen
- Geneeskunde • Diergeneeskunde
- Farmaceutische wetenschappen
- Biomedische wetenschappen

humane en economische wetenschappen

- Germaanse talen • Geschiedenis
- Romaanse talen
- Wijsbegeerte • Politieke en sociale wetenschappen
- Communicatiewetenschappen
- Rechten • Handelsingenieur
- Toegepaste economische wetenschappen
- Handelsingenieur in de beleidsinformatica

inschrijvingen 2003

WANNEER?

Van 1 juli tot en met 15 oktober op werkdagen van 9u tot 11.30u en op zaterdag 20 september en 18 oktober van 10u tot 13u (niet op 11 en 21 juli en van 11 t/m 16 augustus). Persoonlijk aanmelden.

WAAR?

Studentensecretariaat • Groenenborgerlaan 171
2020 Antwerpen • Tel. 03-218 06 92

WANNEER?

Van 1 juli tot en met 26 september op werkdagen van 9u tot 12u en van 14u tot 16u (niet op 11, 21 en 31 juli en op 1 en 11 t/m 16 augustus). Persoonlijk aanmelden.

WAAR?

Dienst Studietoelating en Studentenbegeleiding
Hoek Grote Kruisweg / Vekestraat
2000 Antwerpen • Tel. 03-220 48 66

* Vanaf 1 oktober 2003 is de aanpak van de drie Antwerpse Universiteiten een feit. Voor verdere informatie surf je even naar www.ua.ac.be

Universiteitsarchief Antwerpen, 15643

Smullerke
OSSENMARKT 16
2000 ANTWERPEN
Tel. 231.72.95

OPEN

ma. - vr.

10 - 14

16 - 23

zat.

11 - 14

17 - 23

zon. gesl.

DAGBLADHANDEL

" 't NETJE "

P. Van Hobokenstraat 32

2000 Antwerpen

allerhande tijdschriften

magazines

BELEGDE BROODJES

SIGARETTEN

FRITTEN

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

BAKKERIJ

BEVERS

PRINSESSTRAAT

A'PEN

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

MARTIJN BRICOLEERT

De Trudinacht

Trudi's gothic

Whistler's Trudi

Dimanche de Trudi
à la Grande Jatte

Le Trudi de l’homme

The Big Trudi of Kanagawa

Trudi steekt de Alpen over

Trudi met de parel

Trudi’s schommel

Hoewel dit prachtexemplaar uit onze Bijzondere Collecties tot de verbeelding blijft spreken en je dit wonderlijke boek digitaal volledig kan doorbladeren, reis je vandaag toch liever wat lichter. Met een smartphone op zak en je reisgids in de hand gaat het dan ook stukken vlotter dan toen. Al moet je de bizarre zeemonsters dan wel missen.

Abraham Ortelius, *Theatrum orbis terrarum*. Antwerpen: Jan I Moretus, 1601. Universiteit Antwerpen, Bibliotheek & Archief – Bijzondere Collecties, MAG-P 15.101.

Waze is
de snelste weg
naar jouw
bestemming!

INSTALLEER NU

waze

Zuid-Amerika

De volgende rondreis gaat door Zuid-Amerika. Dit continent telt natuurlijk honderden plekken die absoluut de moeite waard zijn. Hieronder presenteren we een selectie van tien bezienswaardigheden die niet mogen ontbreken op een rondreis door dit wondermooie werelddeel.

TEKST JESSICA VAN DE WEERD FOTO'S UNSPLASH

1 We beginnen onze reis in **Venezuela**, bij de **Angel Falls**. Midden in de wildernis vind je de hoogste waterval ter wereld. De Salto Ángel is bijna 1 km hoog. Het water maakt een vrije val over de rand van de zogenaamde “Duivelsberg”. Hoewel dit natuurwonder niet makkelijk te bereiken is, loont het toch absoluut de moeite!

2 We zetten de reis verder naar buurland **Colombia**. Daar bezoeken we de **Verloren Stad**. Ciudad Perdida, gelegen in de Sierra Nevada de Santa Marta, is de archeologische site van een

oude bergstad op +/- 1200 m hoogte. De stad is opgericht rond 650 na Christus, en is dus ouder dan het bekende Machu Picchu in Peru.

3 Na de Verloren Stad in Colombia trekken we naar **Machu Picchu** in **Peru**. De Inca-stad is een van de meest indrukwekkende – en meest bekende – archeologische ontdekkingen van heel Zuid-Amerika. De stad werd in de 16^e eeuw verlaten en in 1866 herontdekt. In de ruïnes is er nog veel van de Incabeschaving terug te vinden.

4 De volgende bestemming is de **Salar de Uyuni** in **Bolivia**. Deze zoutvlakte is met een oppervlakte van 10.285 km² de grootste van de wereld. Ze is gelegen in het zuidwesten van Bolivia, op een hoogte van 3.650 m. Door de bijzondere sfeer die er hangt voelt het meer aan als een buitenaardse droomwereld. De zonsondergang is er fenomenaal! Een toerist verwoordde het als volgt: “**el lugar más increíble que hemos visitado en toda nuestra vuelta al mundo**”. Zeker en vast een must see!

5 We trekken verder naar de **Atacama** woestijn in **Chili**. Dit is de droogste plek van de wereld. Zeker in de maanden oktober en november is deze plek prachtig om te bezoeken. In deze maanden regent het namelijk veel in de woestijn, waardoor er veel prachtige bloemen in het anders zo droge gebied komen te staan. Niet iets dat je verwacht in een woestijn! Het is ongelooflijk: **“A veces tus ojos no creerán lo que están viendo.”**

6 De volgende bestemming ligt in het uiterste zuiden van **Argentinië**: de **Moreno gletsjer**. Deze gletsjer ligt in Patagonië. Het is een van de bekendste bezienswaardigheden in Argentinië. Deze gigantische drijvende ijsplaat in een prachtig natuurgebied is zeker en vast een aanrader. Je kan er urenlang staren naar de prachtige witte en helderblauwe kleuren.

7 In het noorden van Argentinië, tegen de Braziliaanse grens liggen

de **Iguazú watervallen**. Deze watervallen vormen het grootste watervalcomplex van Zuid-Amerika. In totaal zijn de watervallen 2,7 km breed en 82 m hoog. Afhankelijk van de hoeveelheid water die door de Iguazú stroomt kan het aantal watervallen variëren tussen 270 en 300. Een adembenemend natuurspektakel dat niet mag ontbreken op je reis!

8 Het laatste land op onze reis is **Brazilië**. We bezoeken eerst **Sao Paulo**, de grootste stad van Zuid-Amerika. Het is een enorme stad die op het eerste gezicht niet zo aantrekkelijk lijkt. Als je echter de smog, het verkeer, de slechte straten en de armoede achterwege laat, ontdek je een bijzondere stad. De Sé Katedraal vormt het symbolische centrum en is zeker een bezoek waard! Zoals men zegt: “Het is niet de mooiste stad, maar wel een die je niet snel vergeet!”

9 Niet ver van Sao Paulo ligt **Rio de Janeiro**. Dit is zonder twijfel de bekendste stad van Brazilië. Het is een

bruisende en veelzijdige stad. Tot 1960 was het de hoofdstad van Brazilië. Als je in Rio bent, moet je zeker en vast een bezoek brengen aan de Copacabana, het bekendste strand van het land. Uiteraard mag ook hét punt van Rio, Cristo Redentor, niet ontbreken! Het 38 m hoge beeld bevindt zich bovenop de 710 m hoge Corcovado. 's Nachts licht het beeld helemaal op en is het zichtbaar vanuit de hele stad.

10 Onze reis eindigt bij de monding van een van de machtigste rivieren ter wereld. De **Amazon** ontspringt in Peru en is maar liefst 6.500 km lang. Tijdens het regenseizoen kan de rivier op sommige plaatsen tot wel 40 km breed zijn. Bij de monding bevat ze water van ruim 1.100 zijrivieren. Per seconde voert de Amazon 190.000 m³ water naar de oceaan. De monding is in totaal meer dan 330 km breed. Het is een fantastische plek om deze geweldige reis af te sluiten!

De Zijderoute

Tijdens deze reis langs de Zijderoute nemen we je mee doorheen acht bijzondere landen: Georgië, Armenië, Iran, Turkmenistan, Oezbekistan, Kazachstan, Kirgizië en China.

Persepolis

Bishkek

Chinese Muur

GEORGIË

De reis begint in Georgië. De hoofdstad Tbilisi is altijd een belangrijke plek geweest op de Zijderoute. Vandaag de dag is het een sfeervolle stad met verschillende bezienswaardigheden zoals het Narikala Fort, de Metekhi kerk, de Anchiskati kerk, de Sioni kathedraal, het Orbeliani badhuis,... In Tbilisi vind je ook het Zijdemuseum. De stad telt ontelbare restaurantjes waar je kan genieten van de plaatselijke keuken – én van de plaatselijke wijnen!

ARMENIË

Naast Georgië ligt Armenië, ook een belangrijke pijler op de Zijderoute. De Aruch-kathedraal is een van de grootste en belangrijkste middeleeuwse kerken in Armenië. Wanneer je de Zijderoute vervolgt en de hoofdstad Jerevan achter je laat, kom je terecht in de vlaktes waar zich het Khor-Virapklooster bevindt, een van de beroemdste bezienswaardigheden van Armenië. Het klooster van Geghard, iets verderop gelegen, staat op de UNESCO-Werelderfgoedlijst.

Oorspronkelijk dateert het uit de 4de eeuw. Een van de mooiste meren van Armenië is ongetwijfeld het vulkanische Sevan-meer. Het kristalheldere water van dit meer verandert doorheen de dag van kleur: van turquoise naar groen en dan weer naar grijs.

IRAN

Na Armenië kom je terecht in de Islamitische Republiek Iran. Iran is een gigantisch land. Het beslaat maar liefst 1.628.750 km² en telt zo'n 85 miljoen inwoners. Het spreekt voor zich dat er ook ontelbare bezienswaardigheden te vinden zijn. De stad Kashan, gelegen tussen Teheran, Isfahan en Yazd, is zeker en vast een aanrader. Kashan is maar liefst 9.000 jaar oud. Verschillende plaatsen in de stad staan op de UNESCO-werelderfgoedlijst, waaronder ook de Baghe Fin-tuin, de oudste tuin van Iran. Als je een bezoekje brengt aan dit adembenemende park, merk je vanzelf wel waarom het op de UNESCO-lijst staat. Als je in Iran bent, mag een bezoek aan de stad Isfahan uiteraard niet ontbre-

ken. Deze stad heeft de reputatie een van de mooiste steden van de wereld te zijn. De Sheikh Lotfollah-Moskee is absoluut een bezoek waard! Tot slot staat op ieders lijstje zonder twijfel ook de bekendste bezienswaardigheid van Iran: Persepolis. Het is een complex met verschillende bijzonderheden, waaronder de Poort van alle Naties, de Zaal van 100 Zuilen, het Apadana Paleis en de Naghshe Rostam-Tombes.

TURKMENISTAN

Bij het oversteken van de grens verlaat je het Midden-Oosten en trek je Centraal-Azië binnen. De hoofdstad van Turkmenistan, Ashabat, ligt te midden van de Karakum-woestijn. Na de verwoestende aardbeving van 1948 is de stad heropgebouwd. Er werd ontzettend veel geïnvesteerd om van deze stad een uniek pronkstuk te maken. Grote wit marmeren gebouwen en gouden beelden van Turkmenbashi trekken de aandacht. In schril contrast met de witte gebouwen staan de kleurrijke markten. De grootste markt is de Tolkuchka Bazaar.

OEZBEKISTAN

In Oezbekistan vind je heel wat oude handelssteden. De eerste die we bezoeken is Buchara. Deze stad is 2.500 jaar oud. Het was een van de belangrijkste handelspoorten langs de Zijderoute. Het prachtige oude centrum staat sinds 1993 op de UNESCO-werelderfgoedlijst. Ook Samarkand was een legendarische stad aan de Zijderoute. In de hoogdagen was het een kruispunt van maar liefst zes handelswegen. In 2001 heeft UNESCO deze stad tot werelderfgoed verklaard. Het hoogtepunt is het Registan-plein in het centrum. De derde stad die zeker op je lijstje moet staan is Tashkent. De hoofdstad van Oezbekistan is een absolute metropool met ruim twee miljoen inwoners. Het is een mengelmoe van oud en nieuw: prachtige middeleeuwse gebouwen, lelijke betonnen blokken uit de Sovjet-tijd, moderne wolkenkrabbers van staal en glas,... Zeker de moeite waard om eens in rond te dwalen.

KAZACHSTAN

Tijdens onze tocht langs de Zijderoute kunnen we slechts een klein stukje

van – het zuiden van – Kazachstan meepikken. Een absolute topper in het zuiden is het Akzu Djabagly-Natuurpark.

KIRGIZIË

Het voorlaatste land van onze route is Kirgizië, ook wel Kirgistan genoemd. In de hoofdstad Bishkek proef je nog duidelijk de invloed van de Sovjet-Unie. De hoogtepunten, zoals het Witte Huis, het Historisch Museum en het Vrijheidsmonument, bevinden zich voornamelijk in de omgeving van het centrale plein, de Ala-Too. Op zo'n 30 km van Bishkek ligt het Ala Archa-natuurpark. Hier kan je een pittige trektocht maken in de bergen, of een ontspannen wandeling in de vallei. In beide gevallen zal je hoe dan ook genieten van prachtige landschappen. In Kirgizië ligt het Issyk Kul-meer, een van de grootste bergmeren ter wereld – het tweede na het Titicacameer. Het meer is 6.236 km² groot en 650 m diep. Dit meer is ideaal om een duik in te nemen. Issyk Kul betekent immers 'warm water'. Let wel op, want wat ze daar 'warm' noemen is misschien niet wat jij 'warm' vindt!

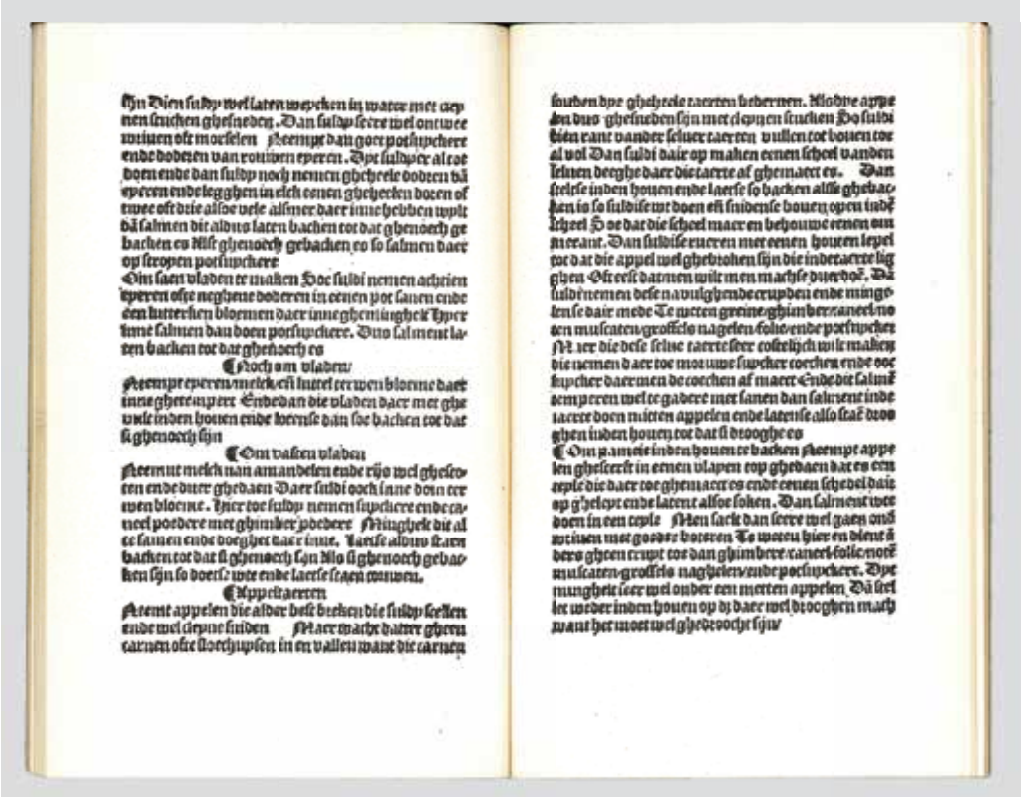
CHINA

Na een lange, doch erg interessante tocht, bereiken we onze eindbestemming: China. Een gigantisch land als China heeft wederom erg veel plekken die de moeite waard zijn. Een van deze plekken is de hoofdstad Beijing. Hier vind je de Verboden Stad: de vroegere woon- en werkplaats van de keizers en hun hofhouding. De toegangspoort geeft uit op het immens grote Tiananmenplein. Op het plein vind je dan weer het Maomausoleum, het Nationaal Historisch Museum en de Grote Hal van het Volk. Het hoogtepunt van een bezoek aan Beijing is ongetwijfeld de Chinese Muur. De muur is zo'n 21.000 km lang en deed dienst als verdedigingslinie die het Chinese Keizerrijk moest beschermen tegen vijandelijke nomadische ruitervolkten. Uiteraard een absolute must!

HET RECEPT APPELTAART

Trudi kan héél goed appeltaarten bakken. Althans, dat hebben we van horen zeggen, want smaken mochten we ze tot nu toe nog niet – ondanks de veelvuldige belofte van onze hoofdbibliothecaris om er een voor ons te bakken. Geruchten doen zelfs de ronde dat Trudi’s appeltaart zo goed is dat het haast niet anders kan dan dat zij dit gerecht heeft uitgevonden!

TEKST AN MARIEN & JEF DE RIDDER FOTO’S UNSPLASH EN BIBLIOTHEEK UANTWERPEN

Een notabel boecxken van cokeryen: het eerste gedrukte Nederlandstalige kookboek circa 1514 uitgegeven te Brussel door Thomas Vander Noot. Amsterdam: Kan, 1994
Fotografische herdruk Universiteit Antwerpen, Bibliotheek & Archief – MAG-OW-A 16414

Nu geloven we veel, maar dát is toch een brugje te ver. We zetten onze tanden stevig in de geschiedenis van de appeltaart en kwamen tot de bevinding dat die laatste bewering niet waar kan zijn. Haar pensioengerechtigde leeftijd verklapt al iets over haar eigen jaarringen en dat blijkt niet overeen te stemmen met eeuwenoude getuigenissen over het beroemde gebak. De exacte oorsprong is onduidelijk, maar we kunnen wel met zekerheid zeggen dat al in 1381 een kookboek uit Groot-Brittannië over appeltaart spreekt. De Engelse kolonisten namen het enkele eeuwen later mee naar de nieuwe wereld en sindsdien is niets zo *American* as *apple pie*. Maar weerom laten we ons niets wijsmaken.

Trudi’s kookkunsten zijn geworteld in een eeuwenoude traditie: ook in de Lage Landen wordt appeltaart immers al enkele eeuwen bereid door ambachtelijke bakkers en banketbakkers. Zo is er

al een recept te vinden in het eerste gedrukte kookboek van Nederland, namelijk ‘Een notabel boecxken van cokeryen’ uit 1514. We geven het hier mee:

Appeltaerten

Neemt appelen die alderbest breken [stukkoken]. Die suldy scellen ende wel cleyne sniden. Maer wacht [kijk uit] datter gheen carnen [pitten] ofte sloechuysen [klokkehuizen] in en vallen, want die carnen soudén dye gheheele taerten bederven. Als dye appelen dus ghesneden sijn met cleynen stucken, so sult dién rant van der selver taerten vullen tot boven toe al vol. Dan sult di airop maken eenen scheel [deksel] van den selven deeghe daer die taerte af ghemaect es. Dan steltse in den hoven* ende laetse so backen. Alsse ghebacken is, so sult dise uut doen [uit de oven halen] ende snidense boven open in den scheel [snij een gat in

het deksel], soedat die scheel maer en behouwe eenen ommerant [zodat bet deksel slechts een rand overhoudt]. Dan sult dise rueren met eenen houten lepel, totdat die appel wel ghebroken sijn die in de taerte ligghen. Oft eest [is het] dat men wilt, men machse duer doen [kan men ze door een zeef wrijven]. Dan sult di nemen dese navulghende cruyden [specerijen] ende mingelense dairmede, te weten: greine [kardemom], ghimber, caneel, notenmuscaten, groffelsnagelen [kruidnagel], folie [foelie] ende potsuycker*. Maer die dese selve taerte seer costelijck [voortreffelijk] wilt maken, die nemen daertoe moruwe suyckercoecken* [zachte zandkoekjes] ende ooc suycker daer men de coecken af maect [waarvan men de koeken maakt]. Ende dit sal men temperen [vermengen] wel tegadere met sanen [room]. Dan sal ment in de taerte doen mitten appelen ende latense also staen drooghen in den hoven, totdatsi drooghe es.

PANACHE

DE KAMPIOEN van het vlees

REEDS 28 JAAR AAN DE TOPI

Braeckmans Gebr.

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

NIEUWKUIS - AUTOMATISCH WASSALON
TEXTIELHERSTELLINGEN

" DRYNET CENTER "

Van Boendalestraat 7
(bij Ossemarkt)
Antwerpen.

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

BIJ JAN EN MARLEEN

TEEN EN TANDER

Blindestraat 37
2000 Antwerpen

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

voor die prijs
kan je het niet
overschrijven

UNIVERSITAS

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

KEEPING UP APPEARANCES

What people think we do...

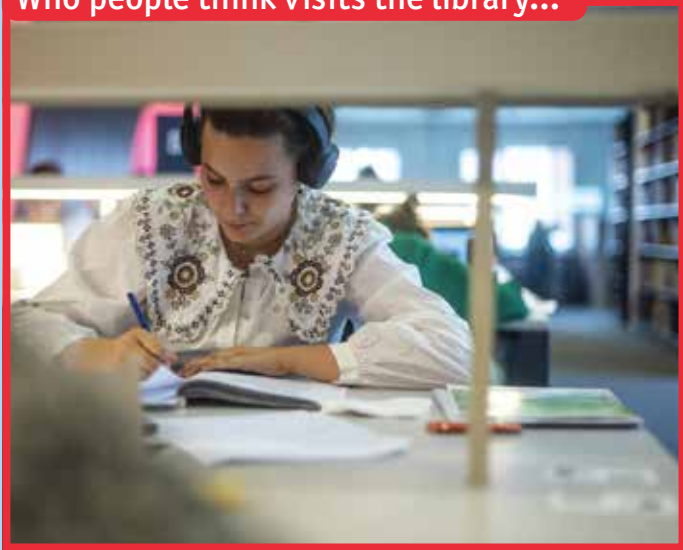
Boeken wegzetten

...what we actually do

Water stofzuigen

Who people think visits the library...

Studenten

...who actually visits the library

Muizen, zilvervisjes en vlooiën

What people think we do...

Boeken uitlenen

...what we actually do

Tapijt vervangen

What people think most people are looking for...

De locatie van een bepaald boek

...what people are really looking for

Het toilet

Zet in de juiste volgorde

Oplossing
Van links naar rechts:
2010 - 2019 - 2021 - 2008 - 2017 - 2012

EVEN RELAXEN DE VLAAMSE VOCABULAIRE

N	F	L	O	U	S	K	F	M	V	S	F	U	I	K	V	V	V	N	A	A	L	S	F	E	E	H	C	S	G
B	E	L	W	A	O	R	O	A	E	C	K	R	T	L	I	I	E	E	E	S	D	C	I	T	E	R	B	R	A
O	R	I	J	T	U	B	B	O	L	O	N	B	I	E	J	D	T	T	B	M	M	V	L	U	A	B	U	E	S
K	S	L	S	I	I	O	M	E	E	L	I	R	A	E	S	E	Z	T	N	O	A	T	A	V	R	R	I	O	T
E	A	K	T	L	U	L	H	V	M	C	M	O	W	D	T	E	A	E	E	E	R	O	A	L	E	I	Z	L	H
P	E	S	H	G	E	C	O	E	E	A	H	L	E	J	K	K	K	N	I	L	C	T	E	V	V	K	E	V	O
L	A	O	E	P	O	P	U	L	C	U	C	A	L	E	R	E	O	I	O	F	E	Z	U	P	J	A	N	K	E
P	M	R	M	C	I	J	P	O	E	D	S	A	U	F	R	A	K	T	O	R	L	G	Q	U	I	K	S	J	R
E	E	O	A	T	O	O	G	A	C	K	O	E	D	F	T	E	E	N	L	O	L	N	R	R	V	E	E	I	E
N	P	S	K	G	O	E	S	T	I	N	G	P	U	A	F	O	O	O	F	E	E	I	O	E	L	I	T	L	N
K	I	N	N	E	K	E	S	S	U	I	K	E	R	T	M	A	K	R	K	F	K	L	M	E	E	R	T	E	C
P	A	T	E	E	K	E	B	I	C	K	D	U	T	S	R	F	G	T	I	R	E	L	E	P	S	T	E	G	H
M	U	S	K	A	A	T	N	O	O	T	L	Z	I	E	Z	J	W	E	L	O	A	A	R	A	K	E	L	F	A
F	T	D	N	A	B	K	A	L	P	E	R	A	C	Z	O	B	V	A	F	E	G	V	B	T	O	M	C	R	N
L	R	A	J	T	N	A	T	E	B	M	A	U	S	N	O	E	L	D	R	A	A	T	S	A	K	O	Y	U	C
A	E	U	A	L	L	E	Z	R	N	Z	P	O	F	T	R	P	K	E	I	E	F	O	B	T	R	L	C	L	E
N	I	L	U	S	T	E	R	Z	E	I	J	N	T	A	I	J	E	G	I	I	A	N	O	T	T	I	O	E	L
N	R	E	P	P	I	W	N	E	T	I	U	B	N	E	I	T	N	R	T	T	S	S	E	E	O	K	T	J	E
E	T	E	I	B	U	S	R	N	T	G	A	S	G	L	Z	A	U	S	T	I	E	P	F	N	U	F	O	T	E
S	C	H	U	I	F	A	F	E	T	T	T	A	E	I	R	A	O	L	C	A	I	N	E	C	C	I	M	N	K
S	U	E	I	R	U	C	E	A	K	R	E	G	R	B	T	U	G	S	A	N	N	S	N	O	H	E	T	O	W
T	O	E	S	P	I	J	S	F	I	J	N	N	M	D	L	U	E	L	T	R	S	G	E	I	E	R	F	R	U
V	L	I	E	G	E	R	L	T	E	A	I	A	O	F	N	I	E	J	N	T	I	N	K	F	P	F	L	T	O
T	F	E	I	L	B	A	W	R	B	W	H	P	A	I	L	E	E	H	O	T	E	S	E	F	I	E	E	S	R
C	H	A	N	S	A	A	R	E	R	C	E	N	S	A	M	R	K	V	C	Z	J	H	I	E	L	S	P	N	V
N	E	Z	E	O	F	L	E	K	N	O	K	H	V	M	E	A	E	K	N	S	O	E	K	U	L	M	E	E	S
E	H	C	O	L	A	G	B	K	D	A	I	M	E	D	I	R	C	A	A	B	B	L	P	R	A	O	L	Z	I
E	N	D	B	L	A	F	F	E	T	U	U	R	N	S	I	U	W	T	B	Z	E	I	E	Z	M	S	L	I	U
E	P	S	O	I	G	N	E	R	E	N	E	I	G	J	P	Z	D	R	U	T	A	O	O	O	P	K	O	U	K
N	E	L	L	O	B	A	G	U	O	N	G	R	E	T	F	E	R	N	S	T	D	K	S	T	E	E	P	M	N

Spelregels

Zoek elk woord in de puzzel.
Woorden kunnen in elke richting gaan en kunnen elkaar overlappen.
In woorden met een 'ij' moet je effectief op zoek naar een I en een J, geen Y!
Met de overgebleven letters vorm je vier spreekwoorden die te maken hebben met water en / of vuur.

advalvas
aftrekker
ajuin
allez
ambetant
appelsien
awel
bancontact
bangelijk
bic
blaffetuur
bleiten
boefen
boke
bougeren
brik
brol
buitenwipper
buizen
camionette
cécémel
chambrang
chansaar
chauffage
cité
coiffeur
col
cravate
curieus

daim
dop
duimspijker
duts
fier
flan
flikflooiën
flou
fluostift
frak
frietkot
froefroe
fruitsap
frul
galoche
gast
gazet
gelijkvloers
ginder
goesting
hesp
hoerenchance
ieveranst
job
kastaar
kazakkendraaier
kilometriek
kinnekessuiker
klastitularis

kleedje
koffieklets
konkelfoezen
kot
kuisvrouw
lekstok
luster
macadam
marcelleke
mobilhome
motocyclette
muizenstrontje
muskaatnoot
nougabollen
okselvijver
paljas
pateeke
pertang
pillamp
pintje
plakband
pollepel
pompelmoes
pureepatatten
recup
refter
remorque
sacoché
scheefslaan

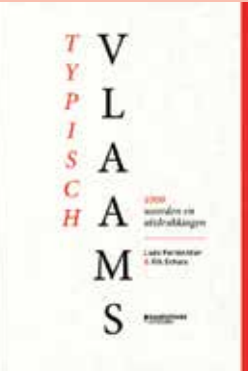
scheutig
schmink
schuifaf
seut
smoel
smoske
snotvalling
soepkieken
soignerén
stoverij
subiet
toespijs
toog
touche
trontinette
tut
valies
velo
vetzak
videeke
vijs
vlieger
wablieft
zoo
zot
zwanzen

Oplossing

Stille wateren hebben diepe gronden
Zo fier zijn als een gieteer
Zij keek of zij water zag branden
Vuil water blust ook vuur

Boekentip

Typisch Vlaams :
4000 woorden en
uitdrukkingen

HET TEAM

Abdullah
sinds 23/03/2020

Bart
sinds 01/11/2014

Ariane
sinds 01/10/2013

Jolien
sinds 18/03/2019

Daniel
sinds 01/03/2017

Els
sinds 2018

Kara
sinds 01/08/2018

Heleen
sinds 08/11/2021

Nina
sinds 01/09/2011

Katia
sinds 24/10/2006

Kim
sinds 19/04/2021

Luc
sinds 05/06/1989

Martijn
sinds 01/04/2015

Mona
sinds 01/09/2005

Nelia
sinds 11/04/2016

Silvia
sinds 01/09/2019

Tom
sinds 01/11/2013

Annelies
sinds 15/11/2010

An
sinds 15/09/2004

Barbara
sinds 01/03/2006

Danielle
sinds 22/11/1978

Susanna
sinds 01/05/2013

Willem
sinds 01/11/2017

Jan
sinds 01/09/1994

Bram
sinds 01/01/2008

Els
sinds 01/01/1999

Karolien
sinds 01/07/2018

Jef
sinds 16/09/2011

Joke
sinds 12/09/2011

Marjan
sinds 16/05/2006

Sandra
sinds 01/09/2014

Ali
sinds 16/12/2019

Renke
sinds 01/02/2010

Luca
sinds 01/10/2000

Young In
sinds 02/03/2020

Veronique
sinds 19/09/2005

Jessica
sinds 29/03/2021

Anke
sinds 01/09/2002

Jennifer
sinds 22/04/2014

Maartje
sinds 23/09/2002

Jolien
sinds 18/05/2020

Jeroen
sinds 01/02/2005

Debbie
sinds 01/09/2015

Tom
sinds 04/05/2010

Greet
sinds 01/11/2009

Rudi
sinds 01/03/2010

Stefan
sinds 22/11/1994

Jeroen
sinds 01/10/2013

HET TEAM

Patrick
sinds 01/09/2003

Hans
sinds 16/09/2002

Martinique
sinds 18/04/2011

Nele
sinds 27/11/2017

Dinah
sinds 09/10/2017

Alain
sinds 01/01/1998

Marc D
sinds 01/09/2000

Laurent
sinds 01/10/2021

Cynthia
sinds 15/09/2000

Sandra
sinds 01/09/2016

Anne
sinds 19/12/2016

Gunter
sinds 16/09/2019

Julie
sinds 23/09/2019

Naomi
sinds 19/04/2021

Karen
sinds 01/05/2013

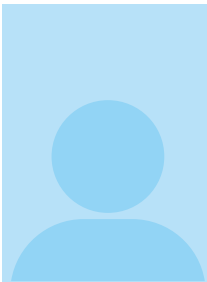
Marc B
sinds 01/09/2009

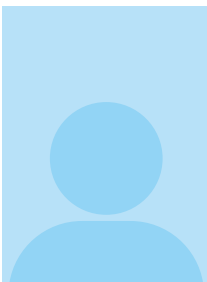
Monique
sinds 02/01/1975

Annemieke
sinds 01/10/2007

Peter
sinds 01/10/2003

Katrien
sinds 16/02/1988

© 1982 Marvel Comics

★
STRIPWINKEL

 **MEKANIK
STRIP**

INKOOP — ★ — VERKOOP

DE GROOTSTE KEUZE

DUIZENDEN TITELS UIT VOORRAAD

STEEDS TE GEKKE AANBIEDINGEN

★★★★

B.V. ALLE "GARFIELDS" (8 TITELS)

AAN HALVE PRIJS : 165,-Bf i.p.v. 330,-Bf

ALSOOK ; GESIGNEERDE LUXE UITGAVEN

ZEEFDrukKEN POSTERS

★

NOUS AVONS LA PLUS GRANDE COLLECTION
DE BANDES DESSINEES D'ORIGINE FRANCAISE

★

ALL U.S.A. & U.K. COMICS!

THE SOLE OVERSEAS IMPORT SHOP IN BELGIUM

MEKANIK STRIP ★ ST. JACOBSMARKT 86

2000 ANTWERP TEL-03/234.23.47

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

Weekend in Scheveningen
“Ik breng mijn weekend door met jou in Scheveningen
De zee is lauw, de lucht is blauw in Scheveningen
Daar kan je braaien in ‘t zand
Met een ijsco in je hand
Zo samen aan het stille strand in Scheveningen”
- Wim Sonneveld

(De grasmat uit Antwerpen is aan onze voeten blijven plakken)

Beste Trudi

In moeilijke tijden heb ik u persoonlijk ervaren als
een zots in de brand-ing, een vuurtoeren ook
als we het NOORDEN kwijt waren
om een MEER van water.

En een aanroep op een 'brandje' met
(soms moeilijke) bezoekers te blussen.

U wilde van de bibliotheek een plek maken waar,
ook al stormt het,
woedt er een epidemie in de hele wereld
of brandt het luiten,

er toch de mogelijkheid was om in alle rust
te studeren en werken.

We bleven doorgaan, zoals voorgesteld in het lied van
Ramses Shaffy, waarbij u ons nog om goede moed
te houden. Dat hebben we ook gedaan!

Ik kijk uit naar de beloofde Hollandse appeltoer
en Friese kruidkoek.

En wens u graag het allerbeste met deze nieuwe start
in uw leven. U hebt het verdiend!

Dankuwel, Trudi.

Katia

CAFE 'T INJASKE !

Diverse Snacks aan Studentenprijzen !!!

Grote Kauwenberg 5 2000 Antwerpen

Tel: 03/234.06.73

Universiteitsarchief Antwerpen, Ten Prinsenhove, ongenummerd (academiejaar 1987-1988)

